

Rekartlegging av naturtypelokaliteter i skog i Vestfold og Telemark 2020

Brynjulvsrud, J.G., Reiso, S., Restad, J. og Haugen, H.

Ekstrakt

BioFokus har rekartlagt 18 naturtypelokaliteter i skog av eldre dato i Vestfold og Telemark. Somfølge av undersøkelsen ble det avgrenset totalt 26 naturtypelokaliteter fordelt på 14 i Porsgrunn og 11 i Hjartdal. Det ble registrert 24 rødlistede arter og én ikke vurdert (NE). Videre arbeid med kvalitetssikring av naturtyper i skog anbefales rettet mot store lokaliteter av eldre dato i lavlandet.

Nøkkelord

Vestfold og Telemark
Porsgrunn
Hjartdal
Naturtyper
DN-håndbok 13
Kartlegging
Kvalitetssikring
Rødlistearter

Omslag

Skoginteriør fra rik edellauvskog mellom Reiersåsen og Hanakne i Porsgrunn kommune.
Foto: John G. Brynjulvsrud

ISSN: 1893-2851

ISBN: 978-82-8209-934-9

BioFokus-notat 2021-12

Tittel

Rekartlegging av naturtypelokaliteter i skog i Vestfold og Telemark 2020

Forfatter

Brynjulvsrud, J.G., Reiso, S., Restad, J. og Haugen, H.

Dato

1. mars 2021

Antall sider

44 sider inkl. vedlegg

Refereres som

Brynjulvsrud, J.G., Reiso, S., Restad, J. og Haugen, H. 2021. Rekartlegging av naturtypelokaliteter i skog i Vestfold og Telemark 2020. BioFokus-notat 2021-12. ISBN 978-82-8209-934-9. Stiftelsen BioFokus. Oslo

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder dette notatet "levende" linker.

Oppdragsgiver

Statsforvalteren i Vestfold og Telemark

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig. Andre BioFokus rapporter og notater kan lastes ned fra: <http://lager.biofokus.no/web/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 22 95 85 98

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Innledning/bakgrunn

På oppdrag fra Statsforvalteren Vestfold og Telemark har John Gunnar Brynjulvsrud, Sigve Reiso, Joachim Restad og Hanne Haugen (alle BioFokus) rekartlagt tidligere registrerte naturtypelokaliteter i skog i Vestfold og Telemark. Alle lokalitetene har blitt kartlagt etter innspill fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark v/Linda Myhre. Kartleggingen hadde som mål å rekartlegge og kvalitetssikre lokalitetene iht. metodikk fra DN-håndbok 13.

Linda Myhre har vært vår kontaktperson hos Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. John Gunnar Brynjulvsrud har vært prosjektansvarlig og har hatt hovedarbeidet med rapportering. Feltarbeidet ble gjennomført av John Gunnar Brynjulvsrud, Sigve Reiso, Joachim Restad og Hanne Haugen. Tom Hellig Hofton har bistått med artsbestemmelse av sopp.

Figur 1: Interiør fra Bassebo i Porsgrunn. Foto: John G. Brynjulvsrud.

Kartleggingsmetodikk

Metoden for naturtypekartlegging følger DN-håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007), og utkast til nye faktaark for kulturmarkstypene (Miljødirektoratet 2014) er lagt til grunn. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter (Henriksen & Hilmo 2015) og Norsk rødliste for naturtyper (Artsdatabanken 2018).

Undersøkte områder har blitt valgt ut på bakgrunn av en liste utarbeidet og tilgjengeliggjort av Fylkesmannen i Vestfold og Telemark, nå Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Listen inneholder kartlagte naturtypelokaliteter av eldre

dato med høy verdi og mangelfulle og/eller eldre naturtypedata med behov for ny gjennomgang. Alle reviderte naturtypelokaliteter og nye naturtypelokaliteter blir tilrettelagt for innleggelse i Naturbase. Feltarbeidet er gjennomført i perioden april til november 2020.

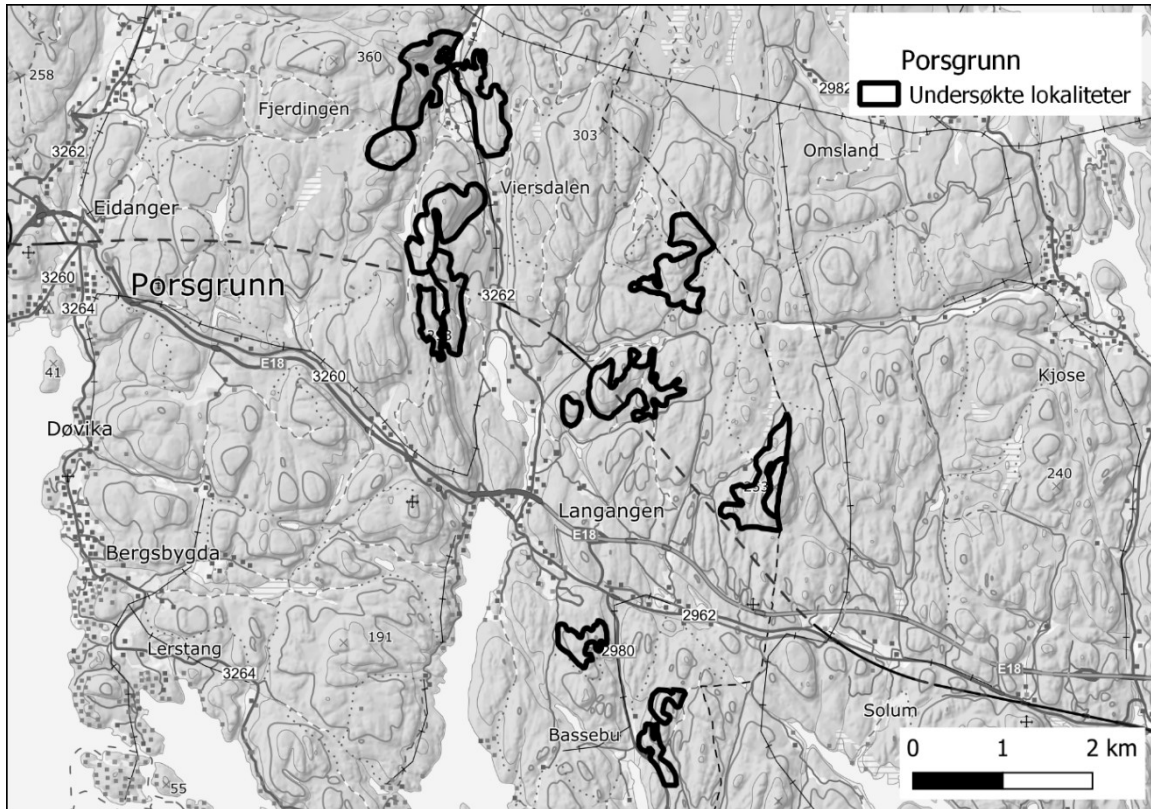
Alle rødlistearter (og andre interessante arter) som er kartlagt gjennom prosjektet blir gjort tilgjengelig på Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge 2020). I tillegg er de koblet til lokalitetsbeskrivelsene og nevnt i områdebeskrivelsene.

Kartlagte lokaliteter

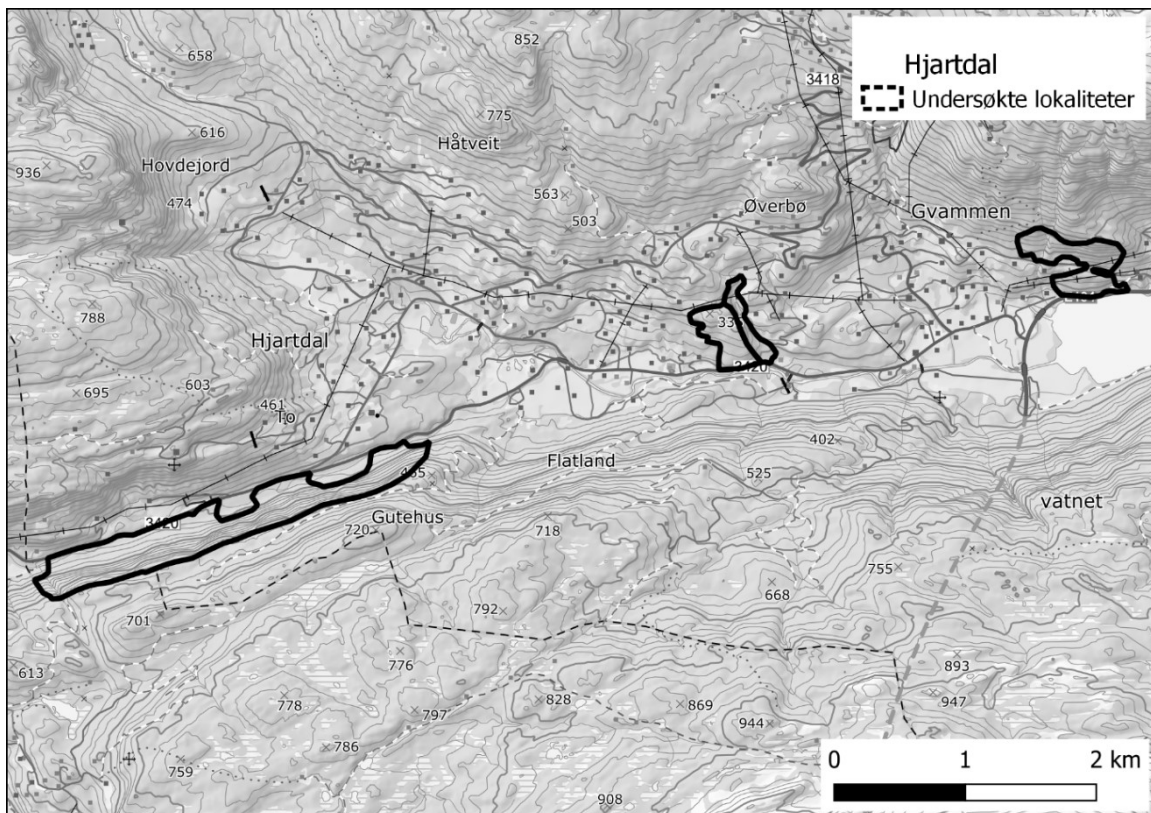
Rekartleggingen av naturtypelokaliteter ble styrt av en liste med foreslåtte lokalitetene tilgjengeliggjort fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. I enkelte tilfeller er også tilgrensende lokaliteter som ikke er oppført på nevnte liste justert oppdatert, som i tilfelle med eksempelvis lokalitet Brubekk (BN00117556) og Prestskjeggen (BN00087313). I Porsgrunn kommune er det to lokaliteter på listen som ikke er kartlagt pga. manglende tillatelse fra grunneier. I Hjartdal gjenstår to lokaliteter som det ikke var ressurser til å fullføre innen gitte rammer på prosjektet. Lokalitetene i Hjartdal ble prioritert kartlagt på høsten bl.a. for å øke mulighetene for å fange opp ettårige vedboende sopp. Noen av områdene i Hjartdal var imidlertid mer tidkrevende å kartlegge enn antatt, som f.eks. i tilfelle med lokalitet Sopianstad hvor det ble skilt ut fem naturtypelokaliteter i tillegg til justering av grense i tilgrensende lokalitet Brubekk.

Tabell 1: Oversikt over rekartlagte naturtypelokaliteter i Vestfold og Telemark i 2020. ID viser til naturtypelokalitets-ID i Naturbase.

ID	Naturtypelokalitet	Kommune	Opprinnelig verdi
BN00088447	Mæland Ø	Hjartdal	B
BN00088437	Sopianstad	Hjartdal	B
BN00088427	Ambjørndalen S	Hjartdal	A
BN00088442	Løkli V	Hjartdal	B
BN00005660	Hanakneet	Porsgrunn	A
BN00005651	Haukane	Porsgrunn	B
BN00005648	Vaberget	Porsgrunn	A
BN00005675	Ø for Storeberg	Porsgrunn	A
BN00005685	Fritzkløvåsen	Porsgrunn	A
BN00005689	Gaukåsen	Porsgrunn	B
BN00005664	Kjølåås	Porsgrunn	A
BN00005644	Solliåsen-Sollikollen	Porsgrunn	A
BN00005668	Reieråsen-Furuåsen	Porsgrunn	A
BN00005691	Presteskjeggen V	Porsgrunn	A
BN00005699	Presteskjeggen Ø	Porsgrunn	B
BN00049168	Bassebo Sør	Porsgrunn	A
BN00049167	Bassebo nord	Porsgrunn	B
BN00049174	Liåsen-Ospekollen	Porsgrunn	B

Figur 2: Oversikt over lokaliteter som ble undersøkt i 2020 i Porsgrunn kommune.

Figur 3: Oversikt over lokaliteter som ble undersøkt i 2020 i Hjørdal kommune.

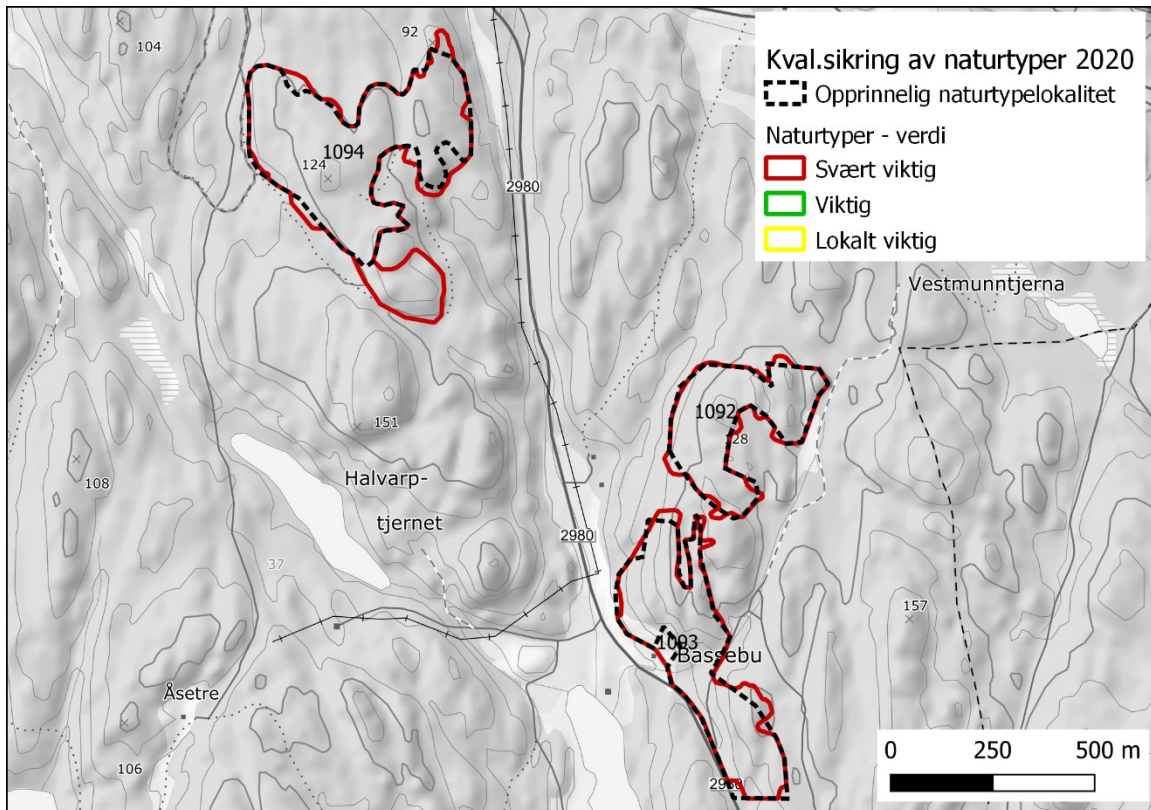
Resultater

Totalt ble 18 lokaliteter undersøkt, og det ble avgrenset totalt 26 naturtypelokaliteter fordelt på 14 i Porsgrunn og 11 i Hjartdal (se vedlegg 1 for fullstendige naturtypebeskrivelser). Alle de opprinnelige naturtypelokalitetene har fått avgrensningene justert, og for de fleste dreier det seg i hovedsak om mindre justeringer. For noen lokaliteter har rekartleggingen imidlertid ført til at flere naturtyper har blitt avgrenset. Dette gjelder bl.a. lokalitet Sopanstad som etter denne undersøkelsen er delt i 5 naturtypelokaliteter. Lokalitet Ambjørndalen S er delt i 3 lokaliteter, og grensene har blitt justert flere steder som følge av forholdsvis store arealer med flatehogst i opprinnelig naturtypelokalitet. I visse tilfeller har det også vært naturlig å slå sammen naturtypelokaliteter. Lokalitet Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen er slått sammen av tre tidligere registrerte naturtypelokaliteter, og én mindre lokalitet er skilt ut fra opprinnelig naturtypelokalitet. Lokalitet Prestskjeggen er slått sammen av to tidligere registrerte naturtypelokaliteter.

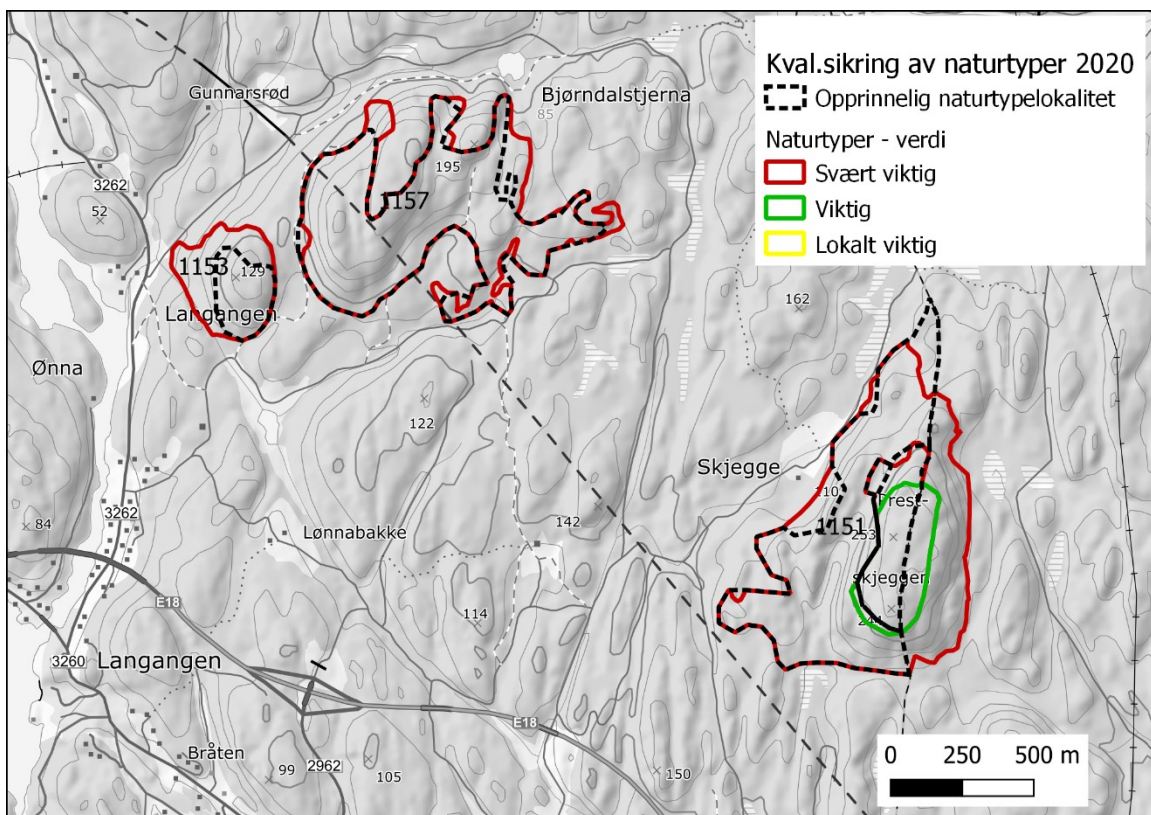
Tabell 2: Tabellen viser rekartlagte naturtypelokaliteter og naturtypelokaliteter som har blitt skilt ut fra opprinnelige lokaliteter i denne undersøkelsen. Lokal id viser til nr. i naturtypebeskrivelsene (vedlegg 1) og kart (figur 4-9). Rødlistete naturtyper følger Norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018).

Id	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi	Areal (daa)	Rødlistet(e) naturtype(r)
1095	Hjartdal	Ambjørndalen S flomfastmark	Flommarksskog	B	15,53	Flomskogsmark (VU)
1096	Hjartdal	Ambjørndalen S	Rik barskog	A	480,34	
1091	Hjartdal	Brubekk SØ	Gammel furuskog	B	34,86	
1039	Hjartdal	Brubekk S	Rik blandingsskog i lavlandet	B	56,84	Lågurtfuruskog (VU) (små arealer)
1038	Hjartdal	Sopanstad nord	Gammel boreal lauvskog	C	2,43	
1037	Hjartdal	Sopanstad	Rik blandingsskog i lavlandet	B	49,14	
1036	Hjartdal	Brubekk	Rik sandfuruskog	A	132,8	Lågurtfuruskog (VU), rik sandfuruskog (NT)
1060	Hjartdal	Brubekk SV	Hagemark	B	11,44	Semi-naturlig eng (VU)
2044	Hjartdal	Ambjørndalen S, flomskog	Flommarksskog	B	18,01	Flomskogsmark (VU)
2045	Hjartdal	Gjerå, nedre	Gammel lavlandsblandingsskog	A	77,27	
2046	Hjartdal	Melandåsen S	Gammel boreal lauvskog	B	36,46	
2047	Hjartdal	Melandåsen S, eik	Store gamle trær	B	0,16	
1158	Porsgrunn	Haukane Ø	Rik edellauvskog	B	87,74	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1155	Porsgrunn	Haukane	Gammel granskog	A	151,08	Lågurt-edellauvskog (VU) (små arealer)

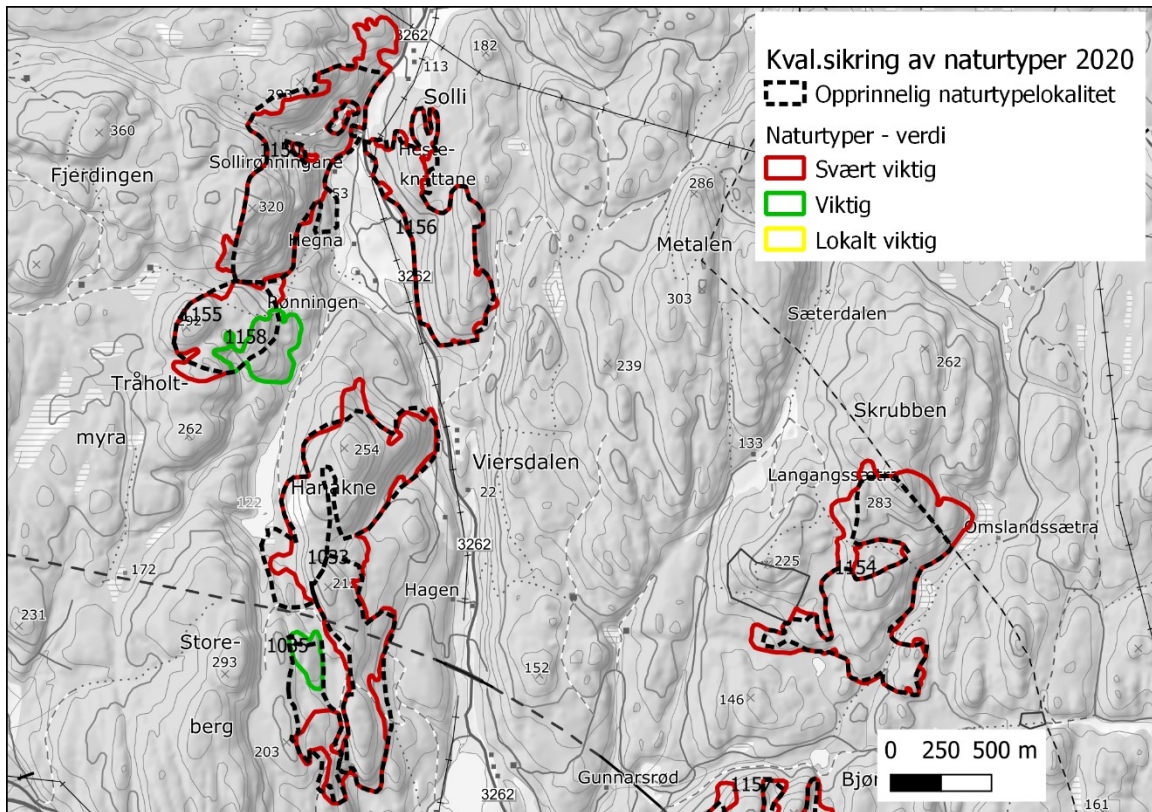
Id	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi	Areal (daa)	Rødlistet(e) naturtype(r)
1035	Porsgrunn	Ø for Storeberg	Rik edellauvskog	B	30,87	Lågurt-edellauvskog (VU)
1093	Porsgrunn	Bassebo sør	Rik edellauvskog	A	113,33	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1092	Porsgrunn	Bassebo nord	Rik edellauvskog	A	79,86	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1094	Porsgrunn	Liåsen-Ospekollen	Rik edellauvskog	A	182,14	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1033	Porsgrunn	Hanakne-Reiersåsen-Furuåsn	Rik edellauvskog	A	686,09	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1151	Porsgrunn	Prestskjeggen	Rik edellauvskog	A	451,7	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1152	Porsgrunn	Prestskjeggen kolle	Gammel furuskog	B	102,92	
1153	Porsgrunn	Gaukåsen	Rik edellauvskog	A	105,77	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1157	Porsgrunn	Fritzkløvåsen	Rik edellauvskog	A	410,49	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1156	Porsgrunn	Vaberget	Rik edellauvskog	A	320,75	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1150	Porsgrunn	Solliåsen-Sollikollen	Rik edellauvskog	A	406,54	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)
1154	Porsgrunn	Kjøhlås	Rik edellauvskog	A	502,85	Lågurt-edellauvskog (VU), frisk rik edellauvskog (NT)

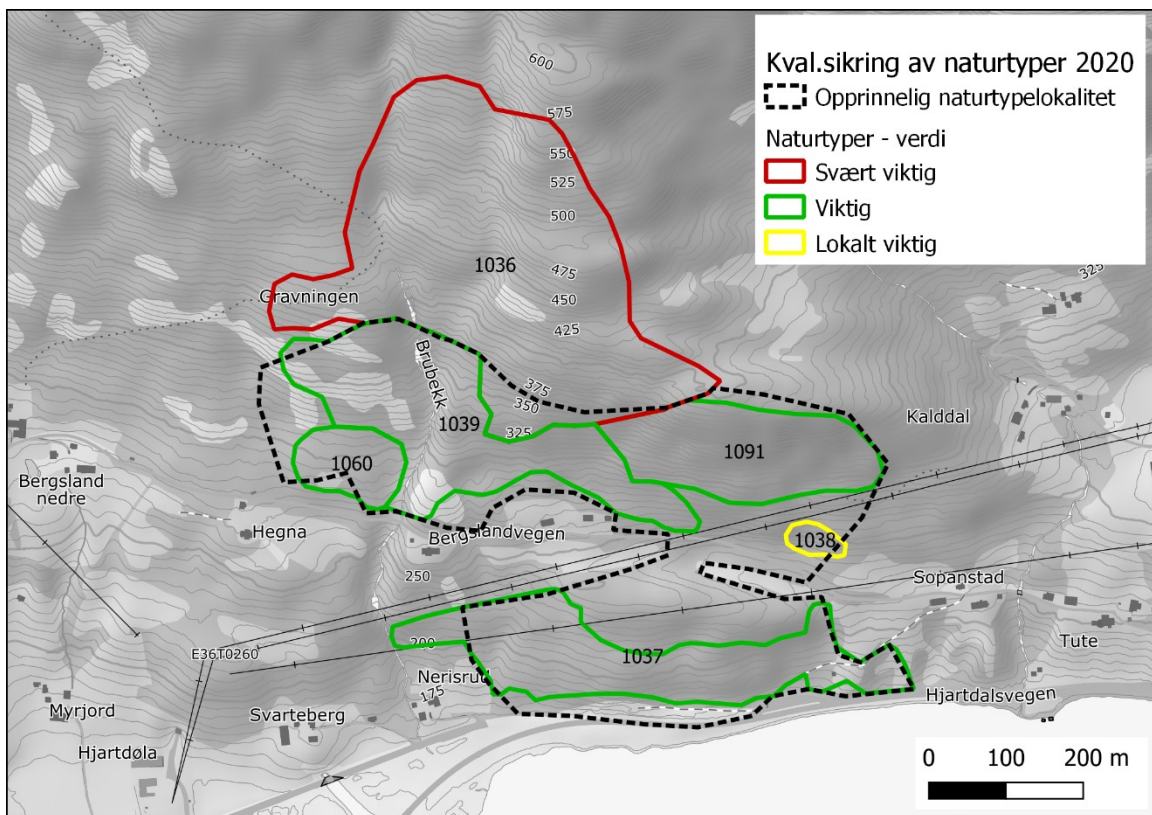
Figur 4: Lokalitet Liåsen-Ospekollen (1094), Bassebo nord (1092) og Bassebo sør (1093) i Porsgrunn. Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

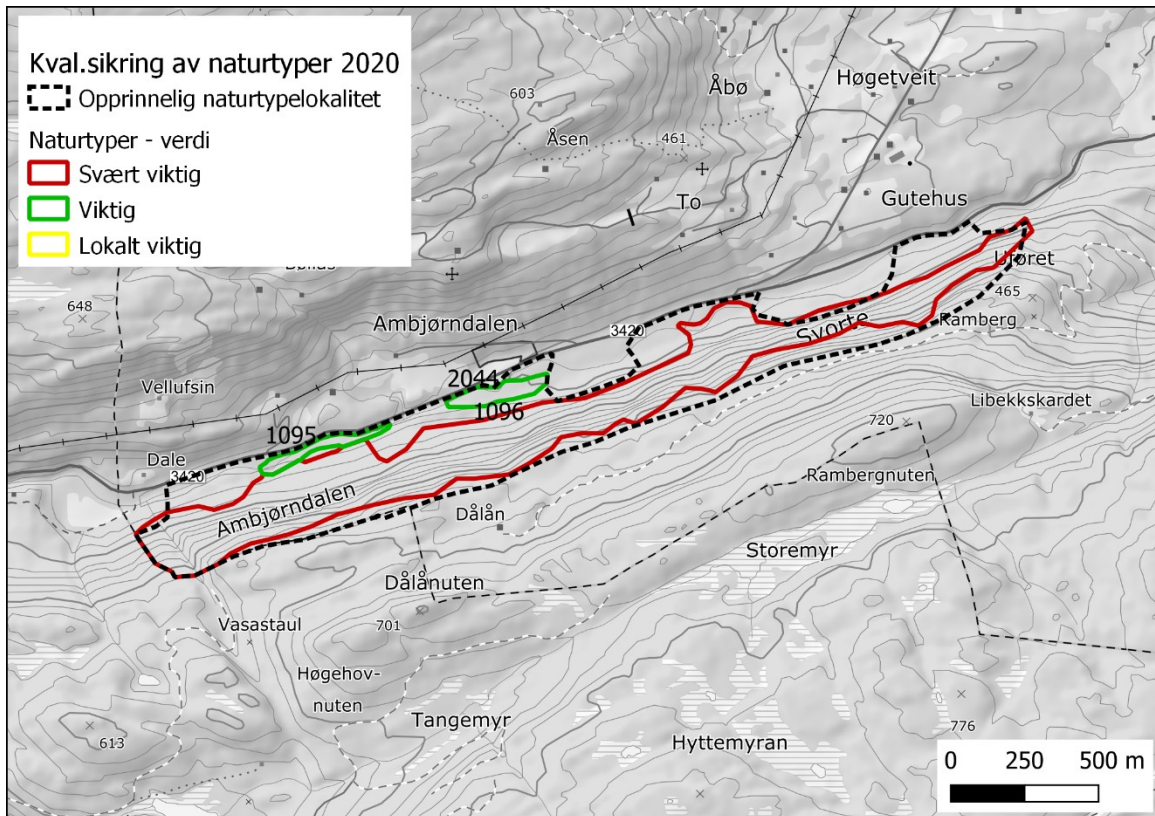
Figur 5: Lokalitet Gaukåsen (1153), Fritzkløvåsen (1157), Prestskjeggen (1151) og Prestskjeggen kolle (1152). Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

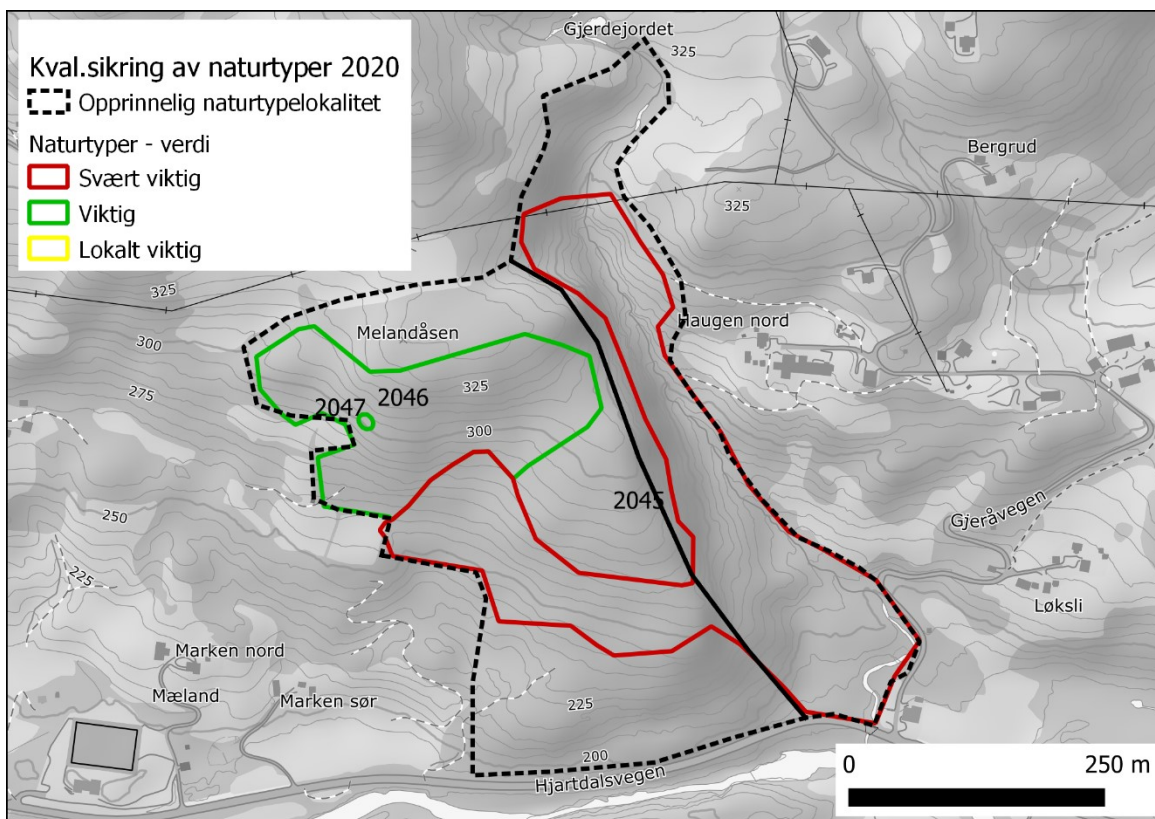
Figur 6: Lokaltet Solliåsen-Sollikollen (1150), Haukane (1155), Haukane Ø (1158), Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen (1033), Ø for Storeberg (1035) og Kjølås (1154). Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

Figur 7: Lokaltet Sopanstad (1037), Sopanstad N (1038), Brubekk SØ (1091), Brubekk S (1039), Brubekk SV (1060) og Brubekk (1036). Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

Figur 8: Lokalitet Ambjørndalen S flomfastmark (1095), Ambjørndalen S (1096) og Ambjørndalen S, flomskog (2044). Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

Figur 9: Lokalitet Gjerå, nedre (2045), Melandåsen S (2046) og Melandåsen S, eik (2047). Svart stiplet linje viser opprinnelig avgrenset naturtypelokalitet.

Artsmangfold

Det ble i løpet av undersøkelsen registrert 24 rødlistede arter og én ikke vurdert (NE). Flere av lokalitetene med rik edelløvskog med eik, lind, bøk og hassel har godt potensial for krevende jordboende sopp. I tillegg er det et videre potensial for krevende insekter og vedboende sopp på død ved og hule løvtrær i mange av lokalitetene, samt lav på rikkbarkstrær. I Hjartdal er det et potensial for flere krevende moser i og ved bekker, og i flomsoner i noen av lokalitetene.

Tabell 3: Tabellen viser rødlistede arter påvist i løpet av undersøkelsen. Rødlitestatus viser til Norsk rødliste for arter 2015 (Henriksen & Hilmo 2015).

Vitenskapelig navn	Norsk navn	Artsgruppe	Rødlitestatus
<i>Antrodia pulvinascens</i>	Ospehvitkjuke	Sopper	NT
<i>Antrodiella citrinella</i>	Gul snyltekjuke	Sopper	VU
<i>Buxbaumia viridis</i>	Grønnsko	Moser	NT
<i>Eledona agricola</i>		Biller	NT
<i>Fistulina hepatica</i>	Oksetungesopp	Sopper	NT
<i>Fomitopsis rosea</i>	Rosenkjuke	Sopper	NT
<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask	Karplanter	VU
<i>Frullania bolanderi</i>	Pelsblæremose	Moser	VU
<i>Grifola frondosa</i>	Korallkjuke	Sopper	VU
<i>Gyalecta ulmi</i>	Almelav	Lav	NT
<i>Haploporus tuberculosus</i>	Eikegreinkjuke	Sopper	NT
<i>Hygrohypnum subeugyrium</i>	Skogsbekkmose	Moser	DD
<i>Hypoxylon vogesiacum</i>	Almekullsopp	Sopper	NT
<i>Lentaria byssiseda</i>	Vedkorallsopp	Sopper	NT
<i>Lentaria epichnoa</i>	Hvit vedkorallsopp	Sopper	NT
<i>Perenniporia subacida</i>	Dynejkjuke	Sopper	EN
<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	Sopper	NT
<i>Phlebia centrifuga</i>	Rynkeskinn	Sopper	NT
<i>Spongiporus undosus</i>	Bølgekjuke	Sopper	NT
<i>Stictis radiata</i>		Sopper	NE
<i>Taxus baccata</i>	Barlind	Karplanter	VU
<i>Thelotrema suecicum</i>	Hasselrurlav	Lav	NT
<i>Ulmus glabra</i>	Alm	Karplanter	VU
<i>Xylobolus frustulatus</i>	Ruteskorpe	Sopper	NT
<i>Hymenochaete ulmicola</i>	Almebroddsopp	Sopper	VU

Figur 10: Øverst t.v. - hvit vedkorallsopp fra Sopanstad N, øverst t.h. - ospehvitkjuke fra Liåsen-Ospekollen, nederst t.v. - hasselrurlav fra Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen, nederst t.h. - almebroddsopp fra Sopanstad.
Foto: J.G. Brynjulvsrud

Diskusjon

Undersøkelsene i 2020 viser i all hovedsak at de opprinnelige verdivurderingene av avgrensede naturtypelokalitetene stemmer godt overens med verdivurderinger gjort i rekartleggingen. Manglende presisjon i avgrensning i de opprinnelige naturtypelokalitetene skyldes bl.a. trolig at dagens kartprodukter holder en langt høyere oppløsning, i tillegg til metodiske endringer. En del grenser er også justert som følge av større og mindre inngrep i lokalitet(e) i nyere tid. I tilfeller der lokalitetens avgrensning holder lav presisjon er dette ofte uttrykt i den opprinnelige teksten.

Mange av lokalitetene i Porsgrunn omfatter naturtypen rik edellauvskog med flere utforminger. Disse utformingene har blitt beskrevet tekstlig fremfor å

avgrense de på kartet og skille de ut som egne naturtypelokaliteter. Dette er blitt gjort da det svært ofte dreier seg om småskalavariasjon i mosaikker, eller glidende overganger i lisider mellom forskjellige utforminger.

Lokalitet Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen er et godt eksempel på viktigheten av faglige skjønnsmessige potensialvurderinger ved kartlegging av biologisk mangfold. De fleste biologer med en viss økologisk kompetanse vil kunne anslå et potensial for krevende arter knyttet til flere ulike livsmedier i lokaliteten, men bestemmelse av mange av de aktuelle artene vil kreve spisskompetanse på ulike artsgrupper. Sabima arrangerte samling i området i 2018, og per februar 2021 er det registrert totalt 17 unike rødlistede arter i lokaliteten inkludert ask, alm og barlind.

Figur 11: Flomfastmark med gråor-dominans og utvaskede sedimenter ved Hjartdøla i Ambjørndalen i Hjartdal kommune. Foto: J.G. Brynjulvsrud

Alle de undersøkte områdene i Porsgrunn omfatter arealer som potensielt kan huse eiker som omfattes av *Forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven* (Lovdata 2016). Det vil si eiker definert som *hule eiker* som forekommer på uproduktiv mark/impediment, eller i nærheten av vei. Med dette menes *hule eiker* som ligger <20 meter inn i produktiv skog fra arealklassene bebygd, åpen fastmark, fulldyrka jord, overflatedyrket jord og innmarksbeite, slik dette til enhver tid er definert i arealressurskartet AR5 (Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet 2017, Lovdata 2016). Etter presisering fra Fylkesmannen i Telemark i 2018 omfatter også forskriften eiker i produktiv skog som ligger innenfor 20 meter for nye veier/anleggsområder som er kommet til etter at

kartet ble laget. Disse eikene har ikke blitt prioritert i denne kartleggingen da dette ville blitt for tidkrevende, bl.a. med hensyn til antall trær som må sjekkes, samt påkrevd presisjon i overganger fra uproduktiv til produktiv skogsmark og avstand fra veg og ruderat mark. Det er imidlertid viktig å understreke at det antakelig forekommer eiker som omfattes av forskriften i flere av lokalitetene.

Registrerte MiS-figurer treffer naturverdier i svært varierende grad. I lokalitet Ambjørndalen S forekommer tre MiS-figurer men her er det betydelige verdier i store deler av lisida, deriblant rik bakke og død ved. Det er for øvrig gjennomført flatehogst i den ene MiS-figuren i opprinnelig naturtypelokalitet (A-verdi), samt flere flatehogster i andre deler av lokaliteten. I dette tilfellet er det altså gjennomført hogst i en A-lokalitet som tilsynelatende ikke er MiS-kartlagt. I lokalitet Bassebo sør er det betydelige arealer med rik bakkevegetasjon som ikke er fanget opp, mens i lokalitet Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen er MiS-registreringene forholdsvis treffsikre, dog med mangelfull registrering av bl.a. rikbarkstrær. I lokalitet Liåsen-Ospekollen er det ikke registrert en eneste MiS-figur, men her forekommer bl.a hule edleløvtrær, rik bakkevegetasjon og rikbarkstrær.

Videre behov for kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Vestfold og Telemark

Lokalitetene som ble undersøkt sør og nord for E18 i Porsgrunn, og undersøkte lokaliteter i Hjartdal bekrefter at skogområdene i disse landskapene ofte huser store biologiske verdier, og at de gamle naturtypene har fanget opp areal med biologiske kvaliteter rimelig bra, dog ofte med manglende presisjon i forhold til dagens metodikk. Videre kvalitetssikring av gamle naturtyper vil kunne øke presisjonen og kvaliteten på beskrivelsene og verdisettingene. Flere undersøkelser viser derimot at tidligere MiS-registreringer i regionen ofte er mangelfulle og upresise (se bl.a. Reiso & Høitomt 2017, Blindheim et al. 2019, Reiso 2018, Reiso 2020), samtidig som eldre naturtypekartlegginger etter DN13 ofte er stikkprøvebasert og lite heldekkende i skoglandskapene. Supplerende nykartlegging av skogareal og kvalitetssikring av MiS-figurer ses dermed på som enda mer effektive tiltak for å bedre kunnskapsgrunnlaget i skog mhp. naturtypekvaliteter og artsmangfold i regionen.

På listen fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark gjenstår to lokaliteter i Hjartdal som ikke ble undersøkt i denne omgang. Disse er Ambjørndalen N (BN00088425) og Fossjordet (BN00088431). Deler av Ambjørndalen N er kartlagt i forbindelse med kartlegging av høstingsskoger i Telemark i 2019 (Brynjulvsrud et al. 2020). Eksempler på andre lokaliteter som bør rekartlegges/kvalitetssikres er bl.a lokalitet Kivledalen (BN00087313) i Seljord kommune. Deler av denne lokaliteten er rekartlagt i 2020 i forbindelse med ordningen Frivillig vern, men store deler av lokaliteten bør oppdateres og avgrensning justeres. Vefallbekken-Holtestaulen (BN00020799) i Seljord innehar

trolig store biologiske verdier, men beskrivelse og avgrensning mangler trolig presisjon. Store lokaliteter av eldre dato i skog er på et generelt grunnlag kandidater for kvalitetsikring og oppdatering av naturtypedata. Lokaliteter i lavlandet bør prioriteres med hensyn til at press både i form av arealutnyttelse og uttak av virke ofte er høyest i lavlandet.

*Figur 12: Rik edellauvskog øst for Furuåsen i lokalitet Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen i Porsgrunn kommune.
Foto: J.G. Brynjulvsrud*

Referanser

- Artsdatabanken (2018). Norsk rødliste for naturtyper 2018. Hentet 24/2-2021 fra <https://www.artsdatabanken.no/rodlisterforaturtyper>
- Blindheim, T., Thylén, A. og Reiso, S. 2019. Sviktende kunnskapsgrunnlag i skog. BioFokus-rapport 2019-11. Stiftelsen BioFokus. Oslo
- Brynjulvsrud, J.G., Thylén, A., Olberg, S. og Reiso, S. 2020. Kartlegging av naturverdier i høstingsskoger i Telemark. BioFokus-rapport 2020-7. Stiftelsen BioFokus. Oslo.
- Direktoratet for naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006. Trondheim.
- Direktoratet for naturforvaltning 2012. Handlingsplan for utvalgt naturtype hule eiker. DN-rapport 1-2012.
- Henriksen, S. og Hilmo, O. (red.) 2015. Norsk rødliste for arter 2015. Artsdatabanken, Norge.
- Lovdata 2016. Utvalgte naturtyper. <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2011-05-13-512>
- Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet 2017. Presisering om avgrensning av den utvalgte naturtypen "hule eiker" mot eiker som står i produktiv skog. <http://www.miljokommune.no/Documents/Naturmangfold/Hule%20eiker.pdf>
- Reiso S. og Høitomt T. 2017. Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i skog i Telemark 2016-17. BioFokusrapport 2017-13. ISBN 978-82-8209-595-2. stiftelsen BioFokus. Oslo
- Reiso, S. 2018. Naturverdier rundt Ramsås og Hea, Notodden. BioFokus-rapport 2018-17. Stiftelsen BioFokus. Oslo.
- Reiso, S. 2020. Nasjonalt viktige lavlandsskoger rundt Follsjå, Notodden. Sammenstilling av kjent kunnskap. BioFokus-rapport 2020-13. Stiftelsen BioFokus. Oslo

Vedlegg 1

Naturtyper - Oversikt

Nedenfor gis det en tekstlig beskrivelse av av alle de kartlagte lokalitetene.

Naturtyper – Oversikt

.....

1033 Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: A Areal : 686,087 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 19/8 - og 5-6/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten(e) er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i tidsrommet 1999-2002 og omfatter naturtypelokalitet Hanakneet, Reiersåsen-Furuåsen, og Ø for Storeberg. Avgrensningene er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter Hanakneet, Reiersåsen og Furuåsen med tilhørende lisider, samt et parti vest for Furuåsen i Porsgrunn kommune. Berggrunnen består i hovedsak av larvikitt. Løsmassene varierer i tykkelse og domineres av forvittringsmateriale, med innslag av morenemateriale og torv.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen alm-lindeskog (30%) som dominerer skråningene på østsiden av lokaliteten, men forekommer også spredt i øvrige skråninger. I øvre deler av skråningene og dels på kollene dominerer rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (30%). Naturtypene forekommer i mosaikk med naturtypen rik blandingsskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingsskog (15%) og spredte partier med rik edellauvskog med utformingen lågurt-hasselkratt (5%). Vest for Reiersåsen inngår partier med rik løvsumpskog, og øst for Hanakneet inngår partier med rasmark- og ravine-almeskog. Eik er det dominerende treslaget på kollene og i de øvre lisidene, og i mindre grad forekommer spisslønn og hassel, mens furu i hovedsak er begrenset til kollene. Lengre ned i skråningene dominerer i hovedsak lind og alm, i mindre grad spisslønn og ask, og i partier forekommer gran. Osp, bjørk og rogn forekommer i varierende grad i hele området, og barlind forekommer spredt. Lisidene i lokaliteten domineres av rike vegetasjonstyper av type lågurtskog i nedre deler, noe høyere forekommer bærlynglågurt. I de rike partiene opptrer arter som myske, vårerteknapp, blåveis, fingerstarr, kransmynte, bergmynte, hasselmoldmose og kalkraggmose. Kollene domineres i hovedsak av svak bærlyng- og lynglågurtskog, mens i de helt øverste partiene forekommer fattige vegetasjonstyper. Alm-lindeskog og ravine-almeskog omfattes av den rødlistede naturtypen frisk rik edellauvskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. Lågurteikeskog og lågurt-hasselkratt omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) iht. gjeldende rødliste for naturtyper.

Artsmangfold: I lokaliteten er det påvist mange krevende og rødlistede arter. Foruten alm, ask og barlind (alle VU) ble det under feltarbeidet i 2020 ble ruteskorpe (NT), eikegreinkjuke (NT), hasselrurlav (NT), almekullsopp (NT) og almelav (NT). Fra tidligere er hvitrot (VU), øyekrittlav (VU), liten praktkrinlav (NT), tyriglanslav (NT), bleik kraterlav (VU),

svøpfellmose (VU), grønnsko (NT) sinoberbille (NT) og Cis fagi (NT) registrert. Øst for Hanakneet vokser forholdsvis store forekomster av falkbregne. Lungenever, kystnever, og sølvnever forekommer i varierende frekvens, og svovelkjuke er påvist på en god del eiker. Det er et videre potensial for krevende arter knyttet til strukturelementer som død ved og hulheter i bl.a. eik og lind. Det er et potensial for krevende markboende sopp på lågurtmark med bl.a. lind, eik og hassel, samt for krevende lav knyttet til grov bark og/eller rikbark.

Lokaliteten har trolig høy verdi for spetter som følge av rikelige forekomster med død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten domineres av gammel skog med noen mindre partier eldre skog i hovedsak mellom Reiersåsen og Furuåsen. Både i lisidene og på kollene spredt i hele lokaliteten finnes halvgrove til grove eiketrær hvorav flere er hule. Særskilt på østsiden av Hanakneet er det en del krokete grov lind, og grove almetrær forekommer spredt i lisidene i lokaliteten. Det er på det jevne rikelig med død ved i området. Det går flere skogsbilveier gjennom lokaliteten og det er spor etter plukkhogst. Det er et par små partier med rene, trolig innplantede granbestand mellom Reiersåsen og Hanakne. Lokaliteten avgrenses flere steder mot hogstflater og plantasjeskog.

Fremmede arter: Buskfuru er tidligere registrert på Furuåsen. Utover dette ble ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap i Langangen med stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stort område dominert av rik edellauvskog som omfatter flere utforminger, deriblant alm-lindeskog og lågurt-eikeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på alle parametere. Det er inkludert alm, ask og barlind registrert 17 rødlistede arter i lokaliteten per februar 2021. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Innplantet gran på øst for lokaliteten bør overvåkes for å hindre spredning med påfølgende treslagsskifte inn i naturtypelokaliteten. Innplantet gran i to små partier mellom Reiersåsen og Hanakneet kan fjernes for å hindre spredning av gran. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1035 Ø for Storeberg

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: **B** Areal : 30,868 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 6/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Ø for Storeberg . Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter kolle vest for Reiersåsen i Porsgrunn kommune. Berggrunnen består i hovedsak av larvikitt. Løsmassene varierer i tykkelse og domineres av forvitningsmateriale, med innslag av morenemateriale og torv.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurteikeskog. Lågurteikeskog av type svak bærlyng-lågurt dominerer, men helt øverst på kollen er vegetasjonen mer tørkeutsatt og forholdsvis fattig, og det er en del berg opp i dagen. Arter som fingerstarr, knollerteknapp, ormetelg og snerprørkvein ble notert. Eik er det dominerende treslaget, men det forekommer også furu på toppen av kollen, spredte hasselkratt, enkelte gran, spisslønn og et fåtall bjørketrær. Lågurteikeskog omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) iht. gjeldende rødliste for naturtyper.

Artsmangfold: Eikegreinkjuka (NT) ble påvist i lokaliteten. Videre ble svovelkjuka, lungenever og sølvnever påvist på flere eiker. Det er et potensial for krevende arter knyttet til hulheter og død ved av osp og eik. Videre er det et potensial for krevende markboende sopp på lågurtmark med eik. Lokaliteten er trolig viktig for spetter som følge av store forekomster død ved. Reirhull etter dvergspett og hvitryggspett er observert i området (Silsand 2001).

Bruk tilstand og påvirkning: Det er forholdsvis mange halvgrove eiker i lokaliteten hvorav mange er hule, men dominerende er trær med bhd. på 30-40 cm. Det er en god del forekomster med død ved av eik og i mindre grad osp. Enkelte grove hasselkratt forekommer, og grove ospetrær forekommer spredt hvorav noen med spettehull. Lokaliteten avgrenses flere steder mot hogstflater og plantasjeskog.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap i Langangen med stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog. Lokaliteten må sees i sammenheng med lokalitet Hanakne-Reiersåsen-Furuåsen.

Verdivurdering: Forholdsvis stor lokalitet som domineres av svak lågurt-eikeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse og påvirkning, og middels på sjeldne eller truede naturtyper og habitatkvalitet. Lokaliteten vurderes samlet å være viktig (B-verdi)

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1092 Bassebo nord

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: **A** Areal : 79,857 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Hanne Haugen, BioFokus, 8/6-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Bassebo nord. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for Langangen, øst for Mørjevegen, mellom Middagskollen, Bassebu og Bokås. Berggrunnen består i hovedsak av larvikitt. Løsmassedekket varierer i tykkelse men er for det meste skrint og består i hovedsak av morene Området er kupert, med små koller og daler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (70%). I tillegg forekommer utformingen alm-lindeskog (20%) dominert av spisslønn og lind i partier med tykkere jordsmonn og friskere vegetasjon, samt små arealer med lågurt-hasselkratt. På kollene forekommer små partier med gammel edellauvskog med utformingen gammel eikeskog. Lågurt-eikeskog og lågurt-hasselkratt omfattes av den rødlistede naturtypen lågurt-edellauvskog (VU), og alm-lindeskog omfattes av frisk rik edellauvskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. I tresjiktet dominerer eik på de mer tørkeutsatte områdene. Lind forekommer rundt kollene og i bratte helninger. Spisslønn og bøk er mer vanlig i dalsøkkene. Det er også noe osp, bjørk og rogn innenfor lokaliteten. Gran er det en del av, men den ser ut til å ha klart seg dårlig på de mer tørkeutsatte områdene. Her står det en god del døde grantrær. Furu er vanlig, og tidvis dominerende, på de skrinne kollene. I øst vokser det noe ask, mens i sør ble det observert en barlind. Det er også en del hasselkratt innenfor avgrensningen. Vegetasjonen varierer fra lågurt og bærlyng-lågurt til svak bærlyng-lågurt og med overganger til fattig vegetasjon på de skrinne kollene. I feltsjiktet vokser bl.a. liljekonvall, myskegras, skogsvingel, blåveis, myske, hengeaks, markjordbær, tveskjeggveronika, skogstjerneblom, hvitveis og rød jonsokblom, myske forekommer i enkelte partier.

Artsmangfold: Foruten barlind og ask (begge VU) er det fra tidligere registrert ruteskorpe (NT) og sinoberbille i lokaliteten. I tillegg forekommer både lungenever, kystnever og sølvnever i lokaliteten. Grove og/ eller hule eiker, samt en god del død ved gir potensial for flere krevende arter knyttet til disse nøkkelementene. Det er også et potensial for krevende markboende sopp på lågurtmark med eik og lind.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med synlige hulheter. Det ble ved befarung notert flere eiker godt over 200 cm i omkrets, med største eik målt til 280 cm. Det er også noen mindre hule eiker i området. Det er en god del forekomster med død ved av eik, særskilt i form av gadd og døde deler på levende trær. Det er også noe læger her, flere relativt grove. Spisslønn og lind med grov sokkel ble observert, i tillegg til en hul lind. Noen av hasselkrattene er også relativt omfangsrike, med en del død ved. Lokaliteten fremstår som lite påvirket, men det er et rustent gammel gjerde i nord. Lokaliteten avgrenses i hovedsak mot hogstflater og barskog.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Forholdsvis stor lokalitet med lågurt-eikeskog med en god del forekomster av store og/eller hule eiker, og en god del død ved. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitatkvalitet og spesielle naturtyper. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Rester etter gamle husdyr-gjerder bør fjernes. Gran kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1093 Bassebo sør

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 113,329 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Hanne Haugen og John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 9/6-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2002 og omfatter naturtypelokalitet Bassebo sør. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger sørøst for Langangen, på sørsiden av Mørjevegen, nær gården Bassebu. Terrenget er kupert, med koller og bratte skråninger (i hovedsak vest-vendt). Berggrunnen består i hovedsak av larvikitt med svært varierende tykkelse på løsmassedekket. Løsmassene består i hovedsak av morenemateriale, samt marine sedimenter i nordvestre del av lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (60%), og denne utformingen forekommer i stor grad i nordre del av lokaliteten og i høyereliggende områder. I tillegg finnes utformingen alm-lindeskog (20%) i store deler av søndre del av lokaliteten og i de vestre skråningene ved Bassebu. I tillegg forekommer partier med lågurt-bøkeskog (10%) spredt i lokaliteten med tyngdepunkt i nord, samt mindre partier med lågurt-hasselkratt. Lågurt-eikeskog og lågurt-hasselkratt omfattes av den rødlistede naturtypen lågurt-edellauvskog (VU), og alm-lindeskog og lågurt-bøkeskog omfattes av frisk rik edellauvskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. Tresjiktet i de høyereliggende områdene domineres i hovedsak av eik, med unntak av de aller skrinne kollene i nord hvor furu dominerer. Lind forekommer i de skrånende deler av terrenget, mens spisslønn, alm og ask forekommer i dalsøkkene. Stedvis er det også

en del gran. Mot nord-vest er bøk vanlig forekommende, og enkelte steder finnes det ren bøkeskog. Det er en del hasselkratt spredt i området, og i tillegg forekommer boreale treslag, som selje, osp og bjørk. Vegetasjonen varierer fra lågurt og bærlynglågurt til svak-bærlyng- og lynglågurt, med overgang til mer fattig vegetasjon på de mest grunnlendte partiene. Kravfulle edelløvsogsplanter som myske, skogbingel og tannrot vokser rikelig i partier.

Artsmangfold: Foruten alm, ask og barlind (alle VU) ble oksetungesopp (NT), ruteskorpe (NT) og almekullsopp påvist i lokaliteten. Tidligere er eikegreinkjuka (NT) registrert i lokaliteten. Svovelkjuka ble påvist på eik. Det er et klart potensial for ytterligere krevende arter knyttet til grove og/eller hule eiker og død ved. Videre er det et potensial for krevende markboende sopp knyttet til lågurtmark med eik, lind og bøk.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er forholdsvis mange store og/eller hule eiker innenfor lokaliteten. Den største eika som ble funnet ved befaring målte ca. 125 cm i brysthøydiameter. Det er rikelige forekomster med død ved av eik i området, både gadd og læger. Særlig rundt gamle eiker finnes rikelig med død ved i form av greiner. Det finnes også enkelte hule lindetrær med grove sokler. Store deler av området fremstår som lite påvirket, men nord-øst i lokaliteten krysser en traktorvei. Her er skogen nokså ung. I brattene i nord-vest er det rester etter en gammel hestevei. Det forekommer noen mindre felt i lokaliteten med antatt innplantet gran. En skogsbilvei krysser lokaliteten sør for Bassebu. Lokaliteten avgrenses mot kraftgate i sør, steinbrudd og granbestand i øst og veg og gård i vest.

Fremmede arter: Ingen påvist

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stor lokalitet med rik edellauvskog som omfatter flere utforminger, deriblant lågurt-eikeskog, alm-lindeskog og lågurt-bøkeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitatkvalitet, spesielle naturtyper og arts mangfold (edellauvsogsplanter). Det er et høyt potensial for krevende arter knyttet til død ved og hule edelløvtrær, samt markboende sopp på lågurtmark med eik, bøk og lind. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Innplantet gran i utkanten av lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1094 Liåsen-Ospekollen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 182,142 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Hanne Haugen og John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 30/4-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2007 og omfatter naturtypelokalitet Liåsen-Ospekollen.

Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger sørøst for Langangen i Porsgrunn kommune. Det omfatter et kupert skogparti mellom Langangsfjorden og Mørjevegen, sør for E18, og består av Liåsen og deler av Ospekollen, inkludert nærliggende mindre koller. Topografien varierer fra svakt kupert til sterkt kupert, enkelte steder med bratte vegger av nakent berg og ur/blokkmark. Berggrunnen består av larvikitt. Løsmassedekket er av varierende tykkelse og består i av forvittringsmateriale og morene.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (50%). I tillegg forekommer alm-lindeskog

(20%) dels på blokkmark i lisider i vestre og østre deler av lokaliteten, lågurt-hasselkratt forekommer i partier, og på kollene finnes naturtypen gammel edellauvskog med utformingen gammel eikeskog (10%). Tresjiktet på kollene og i øvre lisider domineres av eik. Spisslønn og osp er vanlig forekommende, og i lisidene er det en del alm, lind og hassel. Bjørk og rogn forekommer i varierende grad i hele området. Barlind forekommer spredt. I friskere partier forekommer gran, stedvis i små tette bestand. Vegetasjonen varierer fra lågurt og bærlyng-lågurt til svak bærlyng-lågurt, med partier med fattigere vegetasjon i hovedsak på kollene. I de rikere partiene vokser bl.a. tannrot og skogbingel, mens liljekonvall dominerer på mer grunnlendt mark. I feltsjiktet inngår også hengeaks, blåveis, skjellrot, hvitveis, rød jonsokblom, skogfiol, knollerteknapp, vårerteknapp, storkonvall, gulaks og tveskjeggveronika.

Artsmangfold: Foruten barlind (VU og alm (VU) ble ruteskorpe (NT), ospshvitkjuke (NT) påvist i lokaliteten. Tidligere er sinoberbille registrert i lokaliteten. Utover dette forekommer lungenever, sølvnever og kystnever i lokaliteten. Det er et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, og hule lauvtrær, samt for markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er i hovedsak fleraldret, med mange eldre trær av eik og lind. To eiker med en omkrets på over 200 cm omkrets ble notert. Hule eiker med rød muld og lindetrær med grov sokkel er relativt vanlig. Det er også en del eldre hassel her og tidvis meget omfangsrike hasselkratt. Mot vest er skogen yngre, men også her med innslag av lind med grov sokkel og hule eiker. Innenfor lokaliteten finnes også relativt grove osper og spisslønn. Det er en god del død lauvved i området (inkl. eik), i partier rikelig. Vanligst er død ved i form av læger og avfalne greiner, men gadd forekommer også. Mot ytterkanten av lokaliteten i sørøst er det stubber etter en plukkhogst av edellauvtrær. I sørøst er det en mindre flate av yngre granskog, sannsynligvis kommet opp etter flatehogst. Lokaliteten avgrenses mot granplantasjer og hogstflater flere steder.

Fremmede arter: Ingen påvist

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stor lokalitet med rik edellauvskog med en god del død ved, gamle edelløvtrær og hule eiker. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitat-kvalitet, spesielle naturtyper og middels til høy vekt på arts mangfold (edellauvskogsplanter) og påvirkning. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdier skal ivaretas.

.....

1150 Solliåsen-Sollikollen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 406,54 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus 24/10- og 5/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av A. Heggeland, T.E. Silsand og H. Kiland i 2002 og omfatter naturtypelokalitet Solliåsen-Sollikollen. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Røddlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter deler av Solliåsen i sør og deler av Sollikollen i Nord i Porsgrunn i Vestfold og Telemark. Berggrunnen er i hovedsak larvikitt. Store deler av området består av et humusdekke med varierende tykkelse og noe bart fjell. Et lite parti langs Langedal og i de østvendte lisidene sør for Langedal består av skredmateriale

og i de nedre delene av lisidene ved Sollikollen og Solliåsen er det morenemateriale. Det er i tillegg et lite område med torv vest for Nedre Solli. Området består av bratte sør- og østvendte lisider, små koller og to bekkedaler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (70%) med en andel alm-lindeskog (20%) og rasmark-lindeskog (10%). Det forekommer også små partier med lågurt-hasselkratt. Lågurt-eikeskog, rasmark-lindeskog og lågurt-hasselkratt omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) og alm-lindeskog omfattes av frisk rik edellauvskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. Eik dominerer på de mer tørkeutsatte områdene og i de bratte, raspåvirkede lisidene og i bekkedalene er naturtypen alm-lindeskog og rasmark-lindeskog hvor det er dominans av lind, alm og lønn med innslag av hassel og noe ask. I områdene med tykt jordsmonn er det stedvis dominans av gran. På koller med tynt jordsmonn og på toppen av lisidene ved Sollikollen og Solliåsen er det fattigere vegetasjonstyper med dominans av furu. Av andre treslag er det også innslag av osp, bjørk, selje og rogn innenfor lokaliteten. Vegetasjonen varierer fra lågurt til svak lågurt og med overganger til fattig vegetasjon på de skrinneste kollene. Mer eller mindre krevende arter som myske, skogsvinerot, blåveis, trollbær, storkonvall, liljekonvall, myskegras, skogsvingel, blåmunke, blåveis, hengeaks, markjordbær, teiebær, tveskjeggveronika, skogstjerneblom, hvitveis, rød jonsokblom og fingerstarr er notert.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten barlind (VU), ask (VU) og alm (VU) ble rynkeskinn (NT) og bølgekjuke (NT) påvist i lokaliteten. Tidligere er ruteskorpe (NT), hvitrot (VU), almelav (NT), oksetungesopp (NT) og eikegreinkjuke (NT) registrert. Svovelkjuke på eik, gråporekjuke, labyrintvoksskinn, lungenever, sølvnever, kystnever og blåfiltlav er også registrert. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved og grove og/eller hule eiker i tillegg til krevende markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med hulheter og rødmyld. Den største eika i området er målt til 80 cm dbh. og ved befaring ble det målt flere eiker med omkrets større enn 200cm. og det var noen grove hule eik og flere småvokste hule eiker på skrinne jord. Det forekommer en del død ved av eik, noe læger og gadd og en del døde greiner både i kronen av gamle eik og på bakken. Spisslønn og lind med grov sokkel ble observert, i tillegg til noen hule lind. Det er også flere gamle styva ask og alm i området. Området bærer preg av tidligere bruk. Det er spredt med gamle hogststubber stort sett over hele området, og det er små partier med ung skog, hvorav to hogstflater er ekskludert fra lokaliteten. Ellers går det en traktorvei og sti fra Markavegen opp gjennom Langedal, og en sti i bekkedalen sør for Solliåsen. Lokaliteten er avgrenset mot barskog, granplantasjer, yngre skog og vei.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stor lokalitet med rik edellauvskog som omfatter flere utforminger, deriblant lågurt-eikeskog, alm-lindeskog og rasmark-lindeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitatkvalitet, spesielle naturtyper og arts mangfold (edellauvskogsplanter). Det er et høyt potensial for krevende arter knyttet til død ved og hule edelløvtrær, samt markboende sopp på lågurtmark med eik, bøk og lind. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Gran i spredning innenfor lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1151 Prestskjeggen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 451,7 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 8/10- og 9/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten(e) er opprinnelig registrert av A. Heggeland i 2001 og R. Solvang i 2012 og omfatter naturtypelokalitet Prestskjeggen V og Prestskjeggen. Lokalitetene utgjør en naturlig enhet og er slått sammen. Avgrensningene er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter lisidene rundt Prestskjeggen i tillegg til et småkupert landskap, inkludert en sprekkedal, vest for Prestskjeggen omtrent 2,5 km øst for Langangen i Porsgrunn kommune i Vestfold og Telemark. Berggrunnen er i hovedsak larvikitt. Løsmassene i området består i hovedsak av et humusdekke med varierende tykkelse og mye bart fjell. Ellers er det ett parti nord og ett i sør som består av usammenhengende morenemateriale. Området består av bratte sør- og østvendte lisider, små koller og to bekkedaler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (60%) som omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) og en andel alm-lindeskog (30%) og lågurt-bøkeskog (10%) som omfattes av den rødlistede naturtypen frisk rik edellauvskog (NT). Det forekommer også små partier med lågurt-hasselkratt og gråor-almeskog som også omfattes av naturtypen lågurtedellauvskog (VU). Eik dominerer i tresjiktet på tynn og tørkeutsatt jordsmonn med innslag av furu, bjørk og einer. Lågurt-eikeskog dominerer, men det er partier med blåbæreikeskog. I sprekkedalen hvor det er tykkere jordsmonn er det større partier med lågurt-bøkeskog, ett parti med gammel rik svartorsumpskog (VU) og ett parti med gråor-almeskog lengst nord i sprekkedalen. Det er innslag av spisslønn, ask, hassel, gråor, osp, bjørk, rogn, selje, gran og barlind. I de litt slakere lisidene ned mot Skjegge og Skjeggemyr og østsiden av Prestskjeggen er det partier med frisk rik edellauvskog av typen alm-lindeskog. Rikheten i området varierer fra lav- og lyngvegetasjon til lågurt i tillegg til fuktigere partier med høgstaudeskog og rik sumpskog. I de rikere partiene vokser mer eller mindre krevende arter som blant annet skogbingel, kantkonvall, liljekonvall, vivendel, myske, skogsvingel, skogsvinerot, blåveis, ormetelg, sauettelg, hengeving, skogsvinerot, vårerteknapp og hasselmoldmose.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten barlind (VU), ask (VU) og alm (VU) ble rynkeskinn (NT), oksetungesopp (NT), bølgejuka (NT) og almekullsopp (NT) påvist. Korallpiggsopp (NT), oksetungesopp (NT), eikegreinkjuka (NT), almelav (NT), ruteskorpe (NT), honninghvitkjuka (VU) og hårkjuka (VU) er tidligere registrert i lokaliteten. Lungenever, sølvnever, kystnever, begerfingersopp og bøkebrunkjuka er også registrert. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, hule eik og lind og et potensial for krevende markboende sopp på lågurtmark med eik, lind, bok og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med hulheter og rødmuld. Det forekommer en del død ved av eik, noe læger og gadd og en del døde greiner både i trekronen av gamle eiker og på bakken. Spisslønn og lind med grov sokkel ble observert, i tillegg til noen med hulheter. Bok og gran med 85 cm dbh. er notert og det er partier med grove læger av gran og edelløvtrær. I den tidligere naturtypen på østsiden av Prestskjeggen ble det registrert eiker på over 250 cm omkrets med største eik på 300m omkrets, grove eikelæger, hule spisslønn og hul lind (minst 5) i tillegg til en del grov osp,

gran, rogn, furu og barlind. Det er også notert at “mange trær øverst i lia trolig har en høy trealder, men på grunn av dårlige voksebetingelser er ikke dimensjonene store”. Det er også en del død ved på denne siden av Prestskjeggen, spesielt av eik men også av osp og gran. Ellers i lokaliteten er det spredt med død ved av varierende treslag og nedbrytningsgrad. Sørskrenten av Prestskjeggen har gammel lågurt-eikeskog i bratt terreng uten spor av inngrep og er forholdsvis slutta i motsetning til mange andre arealer med lågurt-eikeskog i Porsgrunn. Her finnes mye død ved av eik, til dels grov og minst 10 trær med sølvnever (på eik og lønn). I samme område er det også et større parti hvor det ble registrert minst 50 barlind, noen grove og minst tre hule. Området bærer preg av tidligere bruk. Det er spredt med gamle hogststubber stort sett over hele området, noe som stammer fra tynning/vedhogst og noe som stammer fra tidligere plukkhogst. Det er også noen partier med granskog hvor ett parti ikke er inkludert i naturtypen og resterende er av gammel én-tosjiktet granskog. Svartorsumpskogen sør i sprekkedalen er grøftet, men det er mye grov svartor og gran med sokkel og noe død ved i form av grove gadd og læger. Det går et par stier igjennom området og opp til Prestskjeggen som virker lite brukt og som ikke har ført til mye slitasje.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere tilsvarende lokaliteter med høye naturverdier. Lokaliteten må ses i sammenheng med omkringliggende lokalitet Prestskjeggen kolle.

Verdivurdering: En stor lokalitet med store partier med lågurt-eikeskog, alm-lindeskog i tillegg til mindre partier med lågurt-bøkeskog, gråor-almeskog, lågurt-hasselkratt og svartorsumpskog. Forekomst av en god del store og/eller hule eiker, noen med rødmyld, i tillegg til mye grov bøk, lønn, lind, barlind, alm, ask og osp og en god del død ved av varierende treslag samt flere rødlista arter. Lokaliteten oppnår høy vekt på alle parametere. Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Gran i spredning i lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1152 Prestskjeggen kolle

Gammel furuskog – Gammel lavlandsfuruskog Verdi: B Areal : 102,92 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 9/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Prestskjeggen Ø. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten dekker toppen av Prestskjeggen, omtrent 2,5 km øst for Langangen i Porsgrunn kommune i Vestfold og Telemark. Området ligger i boreonemoral bioklimatisk sone i svak oseanisk seksjon. Berggrunnen er i hovedsak larvikitt. Løsmassene i området består av et humusdekke med varierende tykkelse og mye bart fjell.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel furuskog med utformingen gammel lavlandsfuruskog (80%) og en andel gammel solvarm bergfuruskog (10%) og gammel lavlandsgranskog (10%). Lokaliteten består av et småkupert terreng med noe bratte vest- og sørvendte lisider. Furu dominerer tresjiktet og det er innslag av osp, bjørk, einer og stedvis småvokste eik. I søkk med tykkere jordsmonn er det i tillegg

noe større eik, gran og noe svartor og i små partier opptrer fattig til intermediær gransumpskog. Vegetasjonen består i hovedsak av fattige typer som lav-, lyng- og bærlyngvegetasjon med innslag av blåbærvegetasjon og svak lågurt i søkkene. Arter som teiebær, småsyre og blåmunke er notert.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble påvist under befaringen. Det er tidligere gjort funn av furustokkjuke. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved og gamle furu.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består i hovedsak av eldre furuskog med en viss kontinuitet. Det er partier, særlig sør i lokaliteten med stort innslag av død ved både læger og gadd, til dels av grov dimensjon. Det er også noe grovere eik og gran i søkk og død ved av eik og gran. Det forekommer ett parti med ung løvskog i søndre del av lokaliteten og nord i lokaliteten er det en overgang mot et mer hogstpåvirket område med mye ung løvsuksesjon. Det går en merket sti igjennom området som ikke har ført til nevneverdig slitasje.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap i Langangen med stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog. Lokaliteten må ses i sammenheng med omkringliggende lokalitet Prestskjeggen.

Verdivurdering: Gammel lavlandsfuruskog med en del død ved av varierende nedbrytningsgrad og dimensjon i tillegg til en del gamle trær og kun små hogstpåvirkede partier. Det er få funn av krevende arter i området, men det er et potensial for krevende arter knyttet til død ved og gamle furutrær. Lokaliteten oppnår middels vekt på påvirkning og tilstand og høy på størrelse. Lokaliteten bør sees i sammenheng med den omkringliggende lokaliteten Prestskjeggen. Lokaliteten er vurdert som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdier skal ivaretas.

.....

1153 Gaukåsen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 105,77 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 15/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Gaukåsen. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter omtrent hele Sagåsen i Porsgrunn kommune i Vestfold og Telemark. Lokaliteten består av en kolle med høyeste topp på 129 moh. Det går relativt bratte lisider ned i øst, sør og vest. Berggrunnen er hovedsakelig larvikitt. Løsmassene består i hovedsak av et humusdekke av varierende tykkelse og mye bart fjell og forvitningsmateriale i lisidene rundt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edellauvskog med utforming lågurt-eikeskog (70%) og en andel alm-lindeskog (30%). Det er i tillegg små partier med lågurt-hasselkratt. Lågurt-eikeskog og lågurt-hasselkratt omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) og alm-lindeskog omfattes av den rødlistede naturtypen frisk rik edellauvskog (NT). Eik og furu dominerer på de mer tørkeutsatte områdene og hvor det blir tykkere jordsmonn og noe rasmark er det dominans av eik og lind med innslag av lønn, osp, selje, bjørk og gran, hassel og langs bekken i vest er det alm og ask. Vegetasjonen i området består hovedsakelig av bærlyng-lågurt-, lyng-lågurt- og lågurtvegetasjon men det er innslag av fattige typer som lyng-, bærlyng- og blåbærvegetasjon,

særlig på toppen av kollen. Mer eller mindre krevende arter som blåveis, teiebær, markjordbær, ormetelg, myske og skogsvingel.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten ask (VU) og alm (VU) ble rynkeskinn (NT) påvist. Det er ikke tidligere registrert rødlistearter i lokaliteten men lungenever, og kystnever er registrert. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, markboende sopp på lågurtmark med eik og lind, samt varmekjære insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med hulheter og rødmuld. Grove eiker og lind på mer enn 60 cm dbh. er notert. Det forekommer en del død ved av eik, noe gadd og læger. Det er også en del døde greiner både i trekronen av gamle eiker og på bakken. Lind med grov sokkel ble observert. Det er også død ved av varierende treslag, nedbrytningsgrad og dimensjon spredt i hele området. På nordvestsiden av kollen er det minst 15 trær med lungenever (eik og lønn) og minst 3 med kystnever. Det er spredt med spor etter hogst i lokaliteten i form av gamle stubber. I den sørvestre skråningen er det små partier med yngre skog og det relativt ung edelløvsog langs bekken på vestsiden av lokaliteten. Eika er generelt småvokst men gammel på toppen av kollen og det er større innslag av skrinn gammel furu, men også her er det død ved både av eik, gran og furu. Det går en sti igjennom lokaliteten som er lite brukt. Det er ellers hengt opp en del nummererte fuglekasser på trær på toppen av kollen.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap i Langangen med stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stor lokalitet med rik edellauvsog med en god del død ved, gamle edelløvtrær og hule eiker. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitat-kvalitet, spesielle naturtyper og middels til høy vekt på påvirkning og svak middels på arts mangfold (edellauvsogsplanter). Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdier skal ivaretas.

.....

1154 Kjølås

Rik edellauvsog – Lågurt-eikesog Verdi: **A** Areal : 502,85 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 19/10- og 22/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Kjølås. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Mellomtjenna og Kjølås i Porsgrunn kommune i Vestfold og Telemark og grenser mot Larvik kommune i nord. Lokaliteten består hovedsakelig av et småkupert landskap, men med bratte sør- vest- og sørvestvendte lisider langs Kjølås. Berggrunnen er i hovedsak larvikitt. Løsmassene i området består i hovedsak av et humusdekke med varierende tykkelse og mye bart fjell og i dalsøkk er det et usammenhengende morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edellauvsog med utformingen lågurt-eikesog (70%) som inngår i den rødlistede naturtypen lågurteddellauvsog (VU) og en andel alm-lindskog (20%) og gråor-almesog (10%) som inngår i den rødlistede naturtypen frisk rik edellauvsog (NT). Ellers er det en sprekkedal i bunnen av den sørvestvendte bratte lisiden ned fra Kjølås i tillegg til en som går ned mot Mellomtjenna i sørvest og en liten bekkeløft i sør. Flere partier i de bratte lisidene består av blokkmark og rasmak og utilgjengelige bratte skrenter. Sør i lokaliteten, ca. 200 m nordøst

fra Mellomtjenna er et parti med den rødlistede naturtypen rik svartorsumpskog (VU). Treslagssammensetningen er varierende, men eik dominerer innenfor lokaliteten. Langs sprekkedalene, i forsøkninger og noen steder i bratte lisider er det noen partier med gråor-almeskog, alm-lindeskog, noe lågurt-hasselkratt og ellers innslag av alm, ask, lønn, lind, gråor, svartor, osp og noe barlind. Vegetasjonen varierer fra fattigere typer som lyng-, bærlyng- og blåbærvegetasjon til rikere typer som lågurt- og høgstaudevegetasjon. Mer eller mindre krevende arter som liljekonvall, tveskjeggveronika, vårerteknapp, myske, knollerteknapp, storkonvall, blåveis, skogsvingel, saueteig, ormeteg, skogbingel, hengeving og skogsvinerot ble notert.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten barlind (VU), ask (VU) og alm (VU) ble ruteskorpe (NT), eikegreinkjuke (NT), korallkjuke (VU), svartsonekjuke (NT) og *Elodona agricola* (NT) påvist. Sinoberbille (NT) er tidligere registrert i lokaliteten. Lungenever, sølvnever, kystnever, blåfyllav, kystfyllav og stiftglye er også registrert. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, hule eik og lind, markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel samt varmekjære insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med hulheter, rødmuld og største eik målt til 110 cm dbh. Det forekommer en del død ved av eik, i nordvest mye og til dels ganske grov død ved, noe læger men mest gadd. Det er også en del døde greiner både i trekronen av gamle eiker og på bakken. Spisslønn og lind med grov sokkel ble observert, i tillegg til noen med hulheter. Det er også død ved av varierende treslag, nedbrytningsgrad og dimensjon spredt i hele området. Svartorsumpskogen er gammel og ugrøftet og har død ved av eik, svartor og gran. Noen steder er det gamle granstubber og yngre løvskog med blant annet ask og hassel i tillegg til gamle stubber av større eiker men for det meste er det gammel og flersjiktet løvskog.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A-verdi). En stor lokalitet med lågurt-eikeskog, alm-lindeskog, gråor-almeskog og svartorsumpskog. Forekomst av en god del store og/eller hule eiker, noen med rødmuld, i tillegg til mye grov, lønn, lind, barlind, alm og ask og en god del død ved av varierende treslag samt flere rødlista arter. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitat-kvalitet, spesielle naturtyper og middels til høy vekt på artsdiversitet (edellauvskogsplanter) og påvirkning. Det er et videre potensial for krevende arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Gran i spredning i lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1155 Haukane

Gammel granskog – Gammel lavlandsgranskog Verdi: A Areal : 151,08 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 24/10- og 5/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av A. Heggeland i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Haukane. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter de nordlige delene av Haukane i Porsgrunn i Vestfold og Telemark. Området består av to høye koller i vest som har bratte sør- og østvendte lisider, et søkk som strekker seg øst-vest og ett som strekker seg nord-sør i området hvor det i sør ender opp i en bekkedal. Det er ellers småkupert og en bratt nordvendt liside i nord som går ned mot en bekkekløft. Berggrunnen er hovedsakelig larvikitt. Løsmassene på kollene og lisidene ned fra kollene består av et humusdekke med varierende tykkelse og mye bart fjell. Løsmassene i søkket som former et kryss mellom kollene består av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten gjelder naturtypen gammel granskog med utforming gammel lavlandsgranskog (70%) med en andel gammel lavlandsfuruskog (30%). Gran dominerer i søkkene med tykt jordsmonn med innslag av eik på koller med skrint jordsmonn, og i rikere jordsmonn forekommer hassel i form av lågurt-hasselkratt, som omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU). Det er ellers innslag av boreale trær som osp, selje, rogn, bjørk og gråor. I forsengkninger er det partier med svakt intermediære gransumpskog. Furu dominerer på de mer tørkeutsatte områdene opp mot og oppe på kollene med innslag av bjørk, einer og gran. Det er også innslag av eik på tørre koller i granskogen og i lisidene opp mot den skrinne furuskogen. Vegetasjonen er stort sett fattig i området, med blåbærgranskog i søkket, bærlyngskog i lisidene og lyng- og lavfuruskog på toppen av kollene. Det er små partier med lågurtvegetasjon og her vokser bl.a. mer eller mindre krevende arter som blåveis, fingerstarr, myske, skogsvingel, skogsvinerot, kratthumleblom, skogbingel, liljekonvall, myskegras, vendelrot, teiebær, stankstorkenebb, markjordbær og hvitveis.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten barlind (VU), ask (VU) og alm (VU) ble svartsonkjuke (NT), grønnsko (NT), rynkeskinn (NT) og dynekjuka (EN) registrert. Granrustkjuka på granlåg og lungenever, kystnever og ssvovelkjuka på eik ble notert. Det er ingen tidligere registreringer av rødlistearter i området men granrustkjuka er registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: I blåbærgranskogen er det et større parti med gammel, flersjiktet skog som har store mengder død ved, både gadd og læger. Grana har tidligere vært angrepet av barkebiller, så mye er av samme nedbrytningsgrad. På tørre koller er det innslag av eldre, hule og døde eiker, noen med rødmyld, i tillegg til en del død ved i form av greiner. På toppen av kollen sør-vest i området er det eldre og skrinne furuskog med en del læger og gadd av furu med det meste av samme nedbrytningsgrad. Lokaliteten bærer ellers preg av tidligere bruk. Det er gamle hogststubber stort sett over hele området, og det er partier med ung skog, særlig i vest og nord. På kollen i vest er det mye ung furu og løvsuksesjon, men spredt med eldre furu og noe død ved. Det går et par stier igjennom området, men begge er lite brukt.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere registrerte naturtyper med rik edellauvskog, men sparsomt med lokaliteter med gammel granskog.

Verdivurdering: Et område med gammel barskog, variasjon i naturtyper, forekomst av noe hule og grove eiker og en god del død ved av varierende treslag. Lokaliteten skårer høyt på størrelse, middels på tilstand, påvirkning, rikhet/bonitet og høy på arts mangfold. Funn av en EN-art i tillegg til noen NT-arter og potensial for flere krevende arter knyttet til død ved av gran og furu gjør at lokaliteten er vurdert som svært viktig (A-verdi) men i nedre sjikt.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdier skal ivaretas.

.....

1156 Vaberget

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 320,75 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 18/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Vaberget. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten dekker de sør- og vestvendte sidene langs Vaåsen og deler av Hesteknattane i Porsgrunn kommune i Vestfold og Telemark. Lokaliteten består hovedsakelig av bratte sør- sørvest- og vestvendte lisider i tillegg til et noe småkupert landskap. Berggrunnen er i hovedsak larvikitt. Løsmassene i området består i hovedsak av et usammenhengende morenemateriale og et humusdekke med varierende tykkelse i mosaikk med bart fjell. I nordvest ned mot markavegen er det et lite parti med forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edellauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (80%) som omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) og en andel alm-lindskog (20%) som omfattes av den rødlistede naturtypen frisk rik edellauvskog (NT). I skråningene og på de litt tørre kollene er det dominans av lågurt-eikeskog men med innslag av noen små partier med blåbærskog. Lågurtvegetasjon med blant annet alm-lindskog forekommer spredt i lokaliteten men med et større parti langs bekken som går ned mot Markavegen omtrent midt i lokaliteten. Et søkk et stykke opp i den vestvendte lisiden langs Vaåsen består av blåbærgranskog og fattig gransumpskog. Eik og lind er dominerende treslag innenfor lokaliteten og det er innslag av lønn, ask, alm, osp, bjørk, gran, furu og noe hassel. I de rikere partiene er mer eller mindre krevende arter som blåveis, skogsvinerot, liljekonvall, tveskjeggveronika, skogbingel, vårerteknapp, myske, teiebær, skogsvingel og markjordbær notert.

Artsmangfold: Under kartleggingen ble det kun gjort funn av rødlisteartene ask (VU) og alm (VU). Eledona agricola (NT), ruteskorpe (NT) og eikedynekjuka (VU) er tidligere registrert i lokaliteten. Svovelkjuka på eik, rognekullsopp, kløyvporesopp, lungenever, sølvnever og kystnever er også registrert. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til hule eik og lind, død ved i tillegg til krevende markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er en god del grove eiker innenfor området, inkludert noen med hulheter og rødmuld. Det forekommer en del død ved av eik både som læger og gadd i tillegg til en del døde greiner både i trekronen av gamle eiker og på bakken. Spisslønn og lind med grov sokkel ble observert. Gransumpskogen i søkket langs Vaåsen er intakt og gammel med en del død ved. Blåbærgranskogen her er flersjiktet og det er en del død ved. Ellers er det ett parti med yngre plantet gran og ung løvsuksesjon nord i dette søkket. Det er også død ved av varierende treslag, nedbrytningsgrad og dimensjon spredt i hele området. Det er gamle styva trær av lønn, lind og ask i den vestlige og lavereliggende delen av lokaliteten. En del av skogen er åpen og grasrik og gamle hogstspor finnes nesten overalt, blant annet stubber av eik. Langs avgrensningen helt nordvest ned mot Markavegen er det et parti det nylig er hogd i og et parti hvor det går en kraftgate som det ryddes under.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et område med flere tilsvarende lokaliteter med høye naturverdier.

Verdivurdering: Forholdsvis stor lokalitet med lågurt-eikeskog med en god del forekomster av store og/eller hule eiker, og en god del død ved. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitatkvalitet og spesielle naturtyper. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Innplantet gran i lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1157 Fritzkløvåsen

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: A Areal : 410,49 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Hanne Haugen og Joachim Restad, BioFokus, 17/6-2020 og 16/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av T.E. Silsand i 2001 og omfatter naturtypelokalitet Fritzkløvåsen. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Langangen i Porsgrunn kommune, og omfatter skogområdet ved Fritzkløvåsen, Gaukåsen og Ulsbru. Lokaliteten omfatter et småkupert landskap med noe bratte sør-, vest- og østvendte lisider. Berggrunnen er hovedsakelig larvikitt. Løsmassedekket består i hovedsak av et humusdekke med varierende tykkelse og stedvis bart fjell, men også partier med overliggende morene og forvittringsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik edellauvskog, med utforming lågurt-eikeskog (80%) med en andel alm-lindeskog (15%) og gråor-almeskog (5%). Lågurt-eikeskog omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellauvskog (VU) og alm-lindeskog og gråor-almeskog, i tillegg til små partier med lågurt-hasselkratt, omfattes av frisk rik edellauvskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. Eik og lind er dominerende treslag med innslag av, spisslønn, gran, furu, bjørk, osp, selje, rogn, einer og noe hassel. I noen partier er det dominans av alm, gråor og lind hvor det også er innslag av ask og spisslønn. Det vokser også en del barlind spredt i lokaliteten. Lågurtvegetasjon også i form av lyng- og bærlyng-lågurtvegetasjon dominerer, men det forekommer mindre partier med fattig vegetasjon. Mer eller mindre krevende arter som myske, liljekonvall, skogbingel, tannrot, vårerteknapp, skogsvingel, svarterteknapp, knollerteknapp, storkonvall, kantkonvall, myskegras, markjordbær, blåmunke, hengeaks og blåveis er notert. I tillegg vokser blant annet skogsvinerot og kratthumleblom og strutseving i de fuktigere partiene.

Artsmangfold: Av rødlistede arter foruten barlind (VU), ask (VU) og alm (VU) ble ruteskorpe (NT) registrert. Det er tidligere registrert oksetungesopp (NT), eikegreinkjuke (NT) og ruteskorpe (NT) i lokaliteten. *Stictis radiata* (NE) ble påvist på alm i tillegg til lungenever og kystnever på eik og lønn samt hasselkjuke på hassel. Lokaliteten har et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel.

Bruk tilstand og påvirkning: Eikeskogen omfatter en del grove og gamle eiker med hulheter, råtedannelse og rødmuld. Det forekommer en del død ved av eik både som læger og gadd i tillegg til en del døde greiner både i trekronen av gamle eiker og på bakken. Hul lind med grov sokkel er også notert. Den friske edellauvskogen er i partier forholdsvis ung, og har i mindre grad forekomst av nøkkelementer som død ved og hule edellauvtrær men i eldre hasselkratt forekommer det død ved. Ellers er det spor av hogst i stort sett hele lokaliteten med et parti på sør-øst siden av Gaukåsen som et unntak. Det er også en smal stripe med ung plantet gran som krysser lokaliteten i øst. Det går en traktorvei inn i lokaliteten som er begynt å gro igjen i tillegg til et par stier som er lite brukt. Avgrenset mot hogstfelt, barskog og yngre blåbæreikeskog.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Stor lokalitet med rik edellaauvskog som omfatter flere utforminger, deriblant lågurt-eikeskog, alm-lindeskog og gråor-almeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse, habitatkvalitet, spesielle naturtyper og artsmangfold (edellaauvskogsplanter). Det er et høyt potensial for krevende arter knyttet til død ved og hule edelløvtrær, samt markboende sopp på lågurtmark med eik, lind og hassel. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Innplantet gran i lokaliteten kan fjernes for å hindre treslagsskifte ved at den sprer seg videre inn i lokaliteten. Utover dette har ikke lokaliteten behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1158 Haukane Ø

Rik edellaauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B Areal : 87,74 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Joachim Restad, BioFokus, 25/10-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra naturtypelokalitet Haukane registrert av A. Heggland i 2001. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter de nordlige delene av Haukane i Porsgrunn i Vestfold og Telemark. Lokaliteten ligger i sør- og østvendte lisider ned fra Haukane mot bekken. Berggrunnen er hovedsakelig larvikitt. Løsmassene består i hovedsak av et humusdekke med varierende tykkelse og mye bart fjell men også morenemateriale langs bekkene.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik edellaauvskog med utformingen lågurt-eikeskog (80%) med en andel gråor-almeskog (10%) og alm-lindeskog (10%). Lågurt-eikeskog omfattes av den rødlistede naturtypen lågurtedellaauvskog (VU) og gråor-almeskog og alm-lindeskog i naturtypen frisk rik edellaauvskog (NT). Eik på bærlyng-lågurtmark dominerer på skrint jordsmonn med innslag av lønn, osp, gran, bjørk og furu. Her ble arter som blåveis, skogsvingel og fingerstarr registrert. I rasmark og i bekkedalene vest i lokaliteten er det alm-lindeskog og gråor-almeskog med lågurt- og høgstaudevegetasjon. Her er det dominans av lind, lønn og alm med innslag av selje, bjørk, gran, ask og eik. Her vokser arter som myske, skogsvinerot, kratthumleblom, skogbingel, skogsvingel, blåveis, vendelrot, teiebær og stankstorkenebb.

Artsmangfold: Det ble kun gjort funn av rødlisteartene barlind, ask og alm som alle er VU. Ingen tidligere rødlistefunn er registrert i lokaliteten. Svovelkjuke, ble påvist på eik i tillegg til flere eik med lungenever og kystnever. Det er et klart potensial for ytterligere krevende arter knyttet til grove og/eller hule eiker og død ved. Videre er det et potensial for krevende markboende sopp knyttet til lågurtmark med eik og lind.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er forholdsvis mange store og/eller hule eiker innenfor lokaliteten hvor noen av disse har rødmyld. Det er rikelige forekomster med død ved av eik i området, både gadd og læger. Særlig rundt gamle eiker finnes rikelig med død ved i form av greiner. Det er ellers i små partier noen grove gamle trær av lønn, alm, lind, osp og bjørk og død ved av varierende nedbrytningsgrad av samme treslag. Hul lind med grov sokkel er notert. I forsøkningsområdet omtrent midt i området er det et parti med noe yngre gran og skogen langs bekkene og stien i vest er også noe påvirket av tidligere hogst. Lokaliteten avgrenses mot

barskog i nord og vest, men fortsetter trolig med samme verdier et stykke videre mot øst og sør.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med forholdsvis stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Middels stor lokalitet med rik edellauskog som omfatter flere utforminger, deriblant lågurt-eikeskog, alm-lindeskog og gråor-almeskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse men middels på habitatkvalitet, spesielle naturtyper og artsmangfold (edellauskogsplanter). Det er et høyt potensial for krevende arter knyttet til død ved og hule edelløvtrær, samt markboende sopp på lågurtmark med eik og lind. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdier skal ivaretas.

.....

1036 Brubekk

Sandfurskog – Rik sandfurskog Verdi: A Areal : 132,796 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 6/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av Sigve Reiso, BioFokus. Avgrensningen i søndre del av lokaliteten er justert, beskrivelsen er oppdatert. Området er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) 6.10.15. Kartleggingen er utført i forbindelse med kalkskogsprosjektet i Telemark. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for naturtyper fra 2011 og Norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter eldre barskog dels på grunne hyller og dels på sandige løsmasser i den sørvendte lisen nord for Hjartsjø i Hjartdal. Berggrunnen i området er kvartsitt og kvartsskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Området domineres av sandfurskog av typen rik sandfurskog i vest, med overgang mot grunnere rik barskog av typen lågurtfurskog i øst. Svak lågurtlyngskog med overganger mot lågurtskog er dominerende grunntyper, samt innslag av friskere urterike sig. Tresjiktet domineres av furu, med innslag betydelig av gran og bjørk, samt noe spisslønn og hassel. Feltsjiktet er vekselvis urte-, lyng og grasrikt, og stedvis svakt utviklet med mye mose og tynn humus. Noterte arter i feltsjiktet er lundgrønaks, flekkgrisøre, markjordbær, bergmynte, smalkjempe, taggbregne, hvitmaure, rødflangre, blåfjær, engknoppurt, hangaks og hvitbladtistel mm. Rik sandfurskog omfattes av den rødlistede naturtypen rik sandfurskog (NT) iht. gjeldende rødliste for naturtyper.

Artsmangfold: Kombinasjonen rik lågurtmark, tynn humus og finkornet sand gir et stort potensial for mineralkrevende jordboende sopper, med potensial flere rødlistede arter. Dette underbygges med funn av sandfurskogsarten gul strøkjuke (NT).

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er høyreist og storvokst, svakt sjiktet men med nokså god aldersfordeling. Grove furutrær er vanlig, spesielt på areal med løsmasser. Også tydelig gamle trær finnes som har stått igjen etter tidligere gjennomhogster. Død ved finnes flekkvis vanlig, ellers spredt. Mest av ferske vindfall av gran, men også av furu.

Fremmede arter: Ingen påvist

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et helhetlig landskap med stor forekomst av rike- og varme skogtyper i de sørvendte lisidene i Hjartdal.

Verdivurdering: Rik sandfurskog og lågurtfurskog med stort potensial for markboende sopp. Velutviklet med gamle og grove trær, samt en del død ved. Lokaliteten scorer høyt på areal, middels til høyt på rikhet og skogtilstand. Vurderes derfor noe under tvil opp til svært viktig A, der forekomst av nokså storvokst furskog trekker verdien opp.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta beskrevne kvaliteter.

.....

1037 Sopanstad

Rik blandingskog i lavlandet – Boreonemoral blandingskog Verdi: B

Areal : 49,138 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 18/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Sopanstad registrert av A. Heggland i 2000. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Røddlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sørvendt lise vest for Sopanstad på nordsiden av Hjartsjåvannet i Hjartdal og omfatter rik blandingskog. Berggrunnen består i hovedsak av kvartsitt og kvartsittskifer, og løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik blandingskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingskog. Vegetasjonen i lokaliteten veksler i hovedsak mellom svak bærlynglågurt- og bærlynglågurt-vegetasjon, med lågurtvegetasjon i nedre deler. Arter som blåveis, fingerstarr, sanikel, skogsvinerot og kransmynte ble notert. Det er forholdsvis stor variasjon i tykkelsen på løsmassedekket og det forekommer også noen små skrinne partier i lokaliteten med fattigere vegetasjon på koller.

Treslagssammensetningen er rik. Det forekommer en del gran (dominerende i partier) men også en god del boreale løvtrær som bjørk, selje, osp og gråor (særskilt i nedre deler), men også partier som er dominert av edelløvtrær. Av disse forekommer en god del hassel, en del alm, ask, spisslønn, samt enkelte eik og lind. Furu og einer opptrer på de skrinne partiene.

Artsmangfold: Foruten alm og ask (begge VU), ble almekullsopp (NT), almebroddsopp (VU), rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT) påvist i lokaliteten. Det er et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved og hullheter, samt for markboende sopp på lågurtmark med edelløvtrær som hassel og lind. Det er tidligere registrert hull etter antatt hvitryggspett i området, og lokaliteten har trolig høy verdi for spetter som følge av bl.a. rikelige forekomster med død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består antakelig i hovedsak av gammel hagemark, men fremstår per i dag som en skogslokalitet. Spredt i lokaliteten forekommer tidligere styvede grove bjørketrær. Det er på det jevne rikelige mengder med død ved både av gran og boreale løvtrær, i mindre av edelløvtrær. Grove almetrær forekommer spredt, spisslønn og ask i mindre grad, samt enkelte eldre eiketrær. Skogen er ikke veldig gammel og er påvirket trolig over lang tid av både beite og plukkhogst, men det er spredte elementer av gammel skog og gamle trær som bidrar til kontinuiteten i området.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i sørvendt skråning med stor tetthet av verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Rik boreonemoral blandingskog i sørvendt lise med spredt med grove trær av bl.a. bjørk og alm. Lokaliteten oppnår middels vekt på alle parametere foruten arts mangfold som oppnår lav vekt. Potensial som lokalitet for spetter trekker verdien opp, mens mangel på sammenhengende gammel skog teller negativt. Lokaliteten må sees i sammenheng med nærliggende lokaliteter i samme lise og vurderes samlet som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1038 Sopianstad nord

Gammel boreal lauvskog – Gammelt ospeholt Verdi: C Areal : 2,432 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 18/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Sopianstad registrert av A. Heggland i 2000. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Røddlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sørvendt lisode nord for Bergslandvegen på nordsiden av Hjartsjåvannet i Hjartdal og omfatter rik blandingsskog. Berggrunnen består i hovedsak av kvartsitt og kvartsittskifer, og løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen gammel boreal lauvskog med utformingen gammelt ospeholt. Tresjiktet domineres av osp, men ask, alm, bjørk og spisslønn forekommer også. I mellomsjiktet forekommer noen hasselkratt. Det meste av lokaliteten er blokk- og steindominert og vegetasjonen er forholdsvis rik av type bærlyng-lågurtvegetasjon. Arter som kransmynte, markjordbær, fingerstarr, blåveis og lundgrønnaks ble notert.

Artsmangfold: Foruten ask og alm (begge VU), ble hvit vedkorallsopp (NT) ble påvist på høgstubbe av osp i lokaliteten. Det er et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved av osp. Lokaliteten er trolig viktig for spetter som følge av forekomster av død ved og tilgang på både levende og død osp.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen i lokaliteten er ikke spesielt gammel men det er rikelige forekomster med død ved av osp, og det forekommer også noen få grove ospetrær. Osp med bhd på ca. 40-50 cm er vanlig forekommende. Lokaliteten avgrenses mot kraftgate i nord og yngre granskog i sør.

Fremmede arter: Ingen påvist

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i sørvendt skråning med stor tetthet av verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Forholdsvis liten lokalitet med gammelt ospeholt med forholdsvis rikt feltsjikt. Lokaliteten oppnår terskelverdi på alle parametere. Lokaliteten må imidlertid sees i sammenheng med nærliggende naturtypelokaliteter og er trolig en viktig biotop for spetter. Lokaliteten vurderes isolert sett som lokalt viktig (C-verdi), men har trolig en viktig funksjon for naturmangfoldet i lisisida.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1039 Brubekk S

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: B Areal : 56,842 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 20/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i 10skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Sopianstad registrert av A. Heggland i 2000. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Røddlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter

følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sørvendt lisode nord for Bergslandvegen på nordsiden av Hjartsjåvannet i Hjartdal og omfatter i hovedsak rik blandingskog. Berggrunnen består i hovedsak av kvartsitt og kvartsittskifer, og løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen rik blandingskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingskog (85%). I tillegg forekommer partier med rik barskog med utformingen lågurtfuruskog (5%) og små arealer med gammel furuskog med utformingen gammel solvarm bergfuruskog. Lågurtfuruskog omfattes av den rødlistede naturtypen kalk- og lågurtfuruskog (VU) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. Vegetasjonen domineres av bærlyng-lågurtvegetasjon, i øvre deler og ved koller forekommer svak lyng-lågurt- og lyng lågurtvegetasjon, i liten grad fattig lyngvegetasjon, og i nedre deler er det friskere partier med lågurtvegetasjon. Arter som blåveis, taggbregne, bergmynte, gulaks, fagerknoppurt, kammose og putevrinose ble notert. I nedre deler av lokaliteten dominerer gran tresjiktet, men det forekommer også en del bjørk, en del hassel, i liten grad spisslønn. Osp opptrer i partier, ask forekommer spredt og noen eiker forekommer forholdsvis høyt oppe i lia. I øvre deler blir det overgang mot furudominans i tresjiktet. Høy og middels bonitet dominerer i lokaliteten.

Artsmangfold: Foruten ask (VU) ble rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT) påvist flere steder i lokaliteten. Skogsbekkemose (DD) ble påvist på stein i Brubekk. Duftkjuke og granrustkjuke ble påvist på gran forholdsvis høyt oppe i lia. Det er et videre potensial for krevende arter knyttet til død ved, samt for krevende jordboende sopp på lågurtmark med furu. Det er også et potensial for krevende insekter knyttet til tørr død ved som varmes av sola i åpne sørvendte partier. Det er tidligere registrert hull etter antatt hvitryggspett i området, og lokaliteten har trolig høy verdi for spetter som følge av bl.a. rikelige forekomster med død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Store deler av lokaliteten har trolig vært brukt som utmarksbeite for en tid tilbake, i særdeleshet sørvestre deler av lokaliteten. I lokalitetens midtre og vestre deler forekommer tidligere styvede grove bjørketrær. Det er på det jevne rikelige mengder med død ved både av gran og boreale løvtrær, i mindre av edelløvtrær. Søyleeiner forekommer spredt. I øvre del av lokaliteten forekommer partier med forholdsvis grov (bhd 60-80 cm) høyvokst furu. Skogen er av varierende alder og er påvirket trolig over lang tid av både beite og plukkhogst, men det er spredte elementer av gammel skog og gamle trær som bidrar til kontinuiteten i området.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i sørvendt skråning med stor tetthet av verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Rik boreonemoral blandingskog i sørvendt lisode med rikelige forekomster med død ved, samt partier med lågurtfuruskog. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse og rikhet/bonitet, middels på habitatkvaliteter, svak middels på påvirkning, og oppnår terskelverdi på arts mangfold. Lokaliteten må sees i sammenheng med nærliggende og tilgrensende naturtypelokaliteter. Lokaliteten vurderes å være i øvre sjiktet av viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1060 Brubekk SV

Hagemark – Rik hagemark med boreale trær Verdi: B Areal : 11,436 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 20/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Sopanstad registrert av A. Heggland i 2000. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sørvendt lise nord for Bergslandvegen på nordsiden av Hjartsjåvannet i Hjordal og omfatter i hovedsak gammel hagemark. Berggrunnen består i hovedsak av kvartsitt og kvartsittskifer, og løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen hagemark med utformingen rik hagemark med boreale trær. Sentralt i søndre del av lokaliteten er et parti som med stor sannsynlighet har blitt skjøttet som slåttemark og er kartlagt som utformingen frisk/tørr, middels baserik eng, men avgrensningen mot hagemarka er diffus og arealet bør undersøkes nærmere på vår/sommer. Lokaliteten omfattes av den rødlistede naturtypen semi-naturlig eng (VU). Vegetasjonen i hagemarka veksler mellom bærlyng-lågurtvegetasjon og svak bærlyng-lågurt-vegetasjon. Arter som blåveis, fingerstarr, legeveronika, korsknapp, gjeldkarve, markjordbær og filtkongsslys ble notert. I tresjiktet forekommer en del gran, bjørk og furu, og i nedre deler hassel.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble påvist. Lokaliteten har et potensial for krevende beitemarkssopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten fremstår som brakklagt for forholdsvis kort tid siden. Det er fortsatt forholdsvis store engpregede arealer, og engarealet sentralt i lokaliteten har lite oppslag av busker og svært lite tuer. Det er flere rydningsrøyser i lokaliteten, og en del grove bjørketrær forekommer, hvorav noen er tidligere styvet. Lokaliteten fremstår som ugjødslet.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i sørvendt skråning med stor tetthet av verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Gammel hagemark med engareal tidligere skjøttet med slått. Lokaliteten oppnår høy vekt på nærhet til andre verdifulle kulturmarker og størrelse, og middels vekt på tilstand. Lokaliteten må sees i sammenheng med nærliggende og tilgrensende naturtypelokaliteter. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør brukes til beite og engarealene bør beites og/eller skjottes med sein slått. Det bør utarbeides skjøtelsesplan for området.

.....

1091 Brubekk SØ

Gammel furuskog – Gammel solvarm bergfuruskog Verdi: B Areal : 34,863 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 20/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Sopanstad registrert av A. Heggland i 2000. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i sørvendt skrent nordvest for Sopanstad på nordsiden av Hjartsjåvannet i Hjartdal og omfatter solvarm bergfurskog. Berggrunnen består i hovedsak av kvartsitt og kvartsittskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som gammel furuskog med utformingen gammel solvarm bergfurskog. Vegetasjonen i lokaliteten domineres av lyng-lågurt-vegetasjon og noe basekrevende arter som bergmynte, markjordbær, hårsveve og putevrिमose ble notert. Lokaliteten domineres av grunnlendt berg og røys, og tresjiktet er glissent og domineres av furu, men det forekommer også osp, hassel, bjørk og noe gran, samt einer i busk- og mellomsjikt

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble påvist i lokaliteten. Det er også et potensial for krevende insekter knyttet til solsvidd tørr død ved av osp og furu som varmes av sola i åpne sørvendte partier. Det er tidligere registrert hull etter antatt hvitryggspett i området, og lokaliteten har trolig verdi for spetter som følge av bl.a. rikelige forekomster med død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten fremstår som urørt i nyere tid. Det er en del forekomster av død ved av osp, gran og i mindre grad furu. Det er få gamle trær i lokaliteten men dette skyldes trolig naturlig forstyrrelse.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i sørvendt skråning med stor tetthet av verdifulle naturtypelokaliteter i skog.

Verdivurdering: Gammel solvarm bergfurskog i sørvendt skrent med en del forekomster av død ved. Lokaliteten oppnår høy vekt på påvirkning, og middels vekt på tilstand og størrelse. Lokaliteten må sees i sammenheng med nærliggende og tilgrensende naturtypelokaliteter. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1095 Ambjørndalen S flomfastmark

Flommarksskog – Flompåvirket oreskog Verdi: B Areal : 15,530 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 11/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere avgrenset naturtypelokalitet Ambjørndalen S registrert av J. Klepsland i 2007. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på flomfastmark langs Hjartdøla i Ambjørndalen i Hjartdal kommune. Berggrunnen består i hovedsak av amfibolitt og metagabbro, og det er kalkholdig skifer i høydedraget rett over lokaliteten. Løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som naturtypen flommarksskog med utformingen flompåvirket oreskog. Naturtypen omfattes av den rødlistede naturtypen flomskogsmark (VU) iht. gjeldende rødliste for naturtyper. I tresjiktet dominerer gråor, men det forekommer også en del gran og i mindre grad selje. I partier med lav flomfrekvens forekommer nærings- og fukt-krevende arter som bl.a. strutseving og storklokke. I de mer påvirkede arealene forekommer moser som bergstjernemose, strøtornemose, stortaggmose og kalkfagermose. I bekkestrengen ble bl.a. lurvbekkemose og raspbekkemose notert.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble notert, men det er et nokså høyt potensial for krevende pionérarter av moser i flompåvirkede arealer med utvaskede sediment, samt

epifyttiske moser på flompåvirkede trebaser. I tillegg er det et potensial for krevende moser på mer og mindre basiske stein i og ved vannstrengen, samt død ved i vannstrengen og fomskogsmarka.

Bruk tilstand og påvirkning: Et stort areal er tydelig flompåvirket forholdsvis høyt over normal vannstand i Hjartdøla, men flompåvirkningens grad varierer en del i lokaliteten. Nær Hjartdøla er en forholdsvis bred sone med forstyrret mark og utvaskede sedimenter, mens noe lenger unna kommer flompåvirkningen til uttrykk i vegetasjon med nærings- og fukt-krevende arter. Det er en god del død ved i lokaliteten, stedvis rikelige forekomster. Særsilt i lokalitetens vestre deler finnes mye drivved i tillegg til død ved med lokalt opphav. Skogen er av varierende alder og nær elva er gråor med bhd. på 20-30 cm vanlig forekommende, og enkelte halvgrove gran og selje forekommer. I søndre del av lokaliteten sentralt forekommer et parti med yngre skog.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med stor tetthet med verdifulle naturtypelokaliteter i skog og kulturlandskap og er en naturlig forlengelse av naturtypelokalitet Ambjørndalen S.

Verdivurdering: Flommarksskog med forholdsvis stor sone som er relativt sterkt påvirket med flomforstyrrelse og utvaskede sedimenter. Lokaliteten har et forholdsvis høyt potensial for krevende arter knyttet til flommarka og oppnår middels til høy vekt på artsmangfold. Lokaliteten oppnår middels vekt på øvrige parametere. Lokaliteten må sees i sammenheng med naturtypelokalitet Ambjørndalen S, men vurderes isolert sett som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

1096 Ambjørndalen S

Rik barskog – Lågurtgranskog Verdi: A Areal : 480,339 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Sigve Reiso og John Gunnar Brynjulvsrud, BioFokus, 11/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er opprinnelig registrert av J. Klepsland i 2007. Avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert og ny beskrivelse erstatter gammel. Røddlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordvendt langstrakt li Ambjørndalen i Hjartdal kommune. Berggrunnen domineres av kalkholdig skifer, men i øvre lag inngår og kvartsitt og kvartsittskifer, og i bunn er det amfibolitt og metagabbro. Løsmassene består i hovedsak av morenemateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som rik barskog med utformingen lågurtgranskog (50%), men det inngår også rik blandingskog i lavlandet med utformingen sørboreal blandingskog (30%) og gammel granskog med utformingen gammel lavlandsgranskog (20%). I de østre skrentene er det rik blandingskog med gran, hassel, lønn og borealt løv, bl.a. mye selje, bjørk og osp. Flekkvis også hegg og gråor. I bergrotter og åpen ur også en del alm og enkelte lind. I vestre del av lokaliteten er det i stor grad gran som dominerer, men med en del innslag av andre boreale løvtrær. Enkelte alm forekommer imidlertid. Østre halvdel har mye rik lågurt med skogsvingel, myske, blåveis, taggbregne, vårerteknap, mens midtre del av lia og høyere liggende lag er noe fattigere med svak lågurt bærlyngvegetasjon. Rikheten tar seg opp igjen mot vest og her finnes også en liten bekkeløft med rike bergvegger med kalkkrevende moser som spindelmose, berghakemose, puteplanmose og kammose.

Artsmangfold: Foruten alm (VU) ble bølgejuka (NT), rynkeskinn (NT), rosenjuka (NT), grønnsko (NT) påvist i lokaliteten. Lungenever, filthinnelav og kystårenever ble påvist på alm. Det er relativt humid i lia og tendenser til vrengearter på grangrener enkelte steder som indikerer potensial for krevende lavsamfunn tilknyttet humide og rike lisider. Her kan også finnes rikbarksarter knyttet til gammel alm og dødvedarter på gran og borealt løv, samt jordboende sopp på rik mark. En liten bekkekløft i vest gir også et potensial for krevende moser knyttet til rike bergvegger og bekkestrengen.

Bruk tilstand og påvirkning: Eldre skog dominerer, treslagsblandingen er god og gir et variert og flersjiktet preg. I lavereliggende områder i vest forekommer imidlertid partier med fåaldret skog. I østre del finnes gamle trær av borealt løv og alm. Enkelte alm med spor av tidligere styving opptrer i østre del. Granskogen har størst tetthet av fleraldret middelaldrende-eldre skog, der virkelig gamle trær er sjeldent (i nedre del). Det finnes en del spredt med død ved av gran i ferske-midlere nebrutnings-kalsser, samt en del ferskt av borealt løv. Noen godt nedbrutte stokker av gran inngår flekkvis i øst, i større grad i vest. Kontinuiteten er varierende, med noe mer strukturelementer og eldre nedbrutningsfaser med død ved av gran i vestre del av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et landskap med stor tetthet med verdifulle naturtyperlokalteter i skog og kulturlandskap.

Verdivurdering: Langstrekt stor lokalitet med gammel skog i nordvendt liseide. Lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse og påvirkning, og middels-høy vekt på artsmanngfold og habitatkvalitet. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel for at naturverdiene skal ivaretas.

.....

2044 Ambjørndalen S, flomskog

Flommarksskog – Flompåvirket oreskog Verdi: B Areal : 18,005 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Sigve Reiso, BioFokus, 10/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra en tidligere større naturtyperlokaltet, avgrensning er justert, beskrivelsen er oppdatert. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Arealet omfatter flompåvirket skog langs Hjartdøla, ved Ambjørndalen i Hjartdal. Grove elveavsetninger dominerer løsmassene.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til flommarksskog med utforming flompåvirket oreskog. Naturtypen omfattes av den rødlistede naturtypen flomskogsmark (VU) iht. gjeldende rødliste for naturtyper.

Artsmangfold: Ved siden av gråor, inngår også noe gran, alm og selje. Strutseving finnes i feltsjiktet. Det ble ikke funnet krevende epifytter på trærne, men arealet har potensial for f.eks. pelsblæremose.

Bruk tilstand og påvirkning: Eldre-middelaldrende gråor dominerer, spredt også grove trær og noe død ved. Alm, selje og gran er stort sett yngre trær. Arealet bærer preg av årlig flom.

Fremmede arter: Ingen notert

Del av helhetlig landskap: En av flere viktige elvenære skoger langs Hjartdøla-Heddøla

Verdivurdering: Eldre flommarksskog i god flomdynamikk med spredte gamle trær og begynnende dødvedproduksjon. Habitatkvalitet, artsmanngfold og størrelse vurderes som middels. Lokaliteten vurderes dermed som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å opprettholde naturverdiene annet enn å sikre naturlig vannføring/floem i elva.

.....

2045 Gjerå, nedre

Gammel lavlandsblandingsskog – Boreonemoral gran-blandingsskog

Verdi: A Areal : 77,268 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Sigve Reiso, BioFokus, 18/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er satt sammen av to tidligere kartlagte naturtyper fra hhv 2001 og 2007, avgrensingen er justert, beskrivelsen er oppdatert. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Arealet omfatter eldre skog langs Gjeråas nedre del, der elva går i en åpen sørvendt kløft, samt tilgrensende rik blandingsskog i liene sør for Melandåsen. Stryk og fossefall inngår i kløfta, samt bratte skrenter og lisider. Berggrunnen har innslag av rikere amfibolitt og stedvis dekket med grove løsmasser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til gammel lavlandsblandingsskog, utforming boreonemoral gran-blandingsskog. Frisk lågurtskog dominerer.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert. Langs elva inngår gråor, selje, alm, ask, gran og forskjellig borealt løv. Opp lisidene også osp, hassel, bjørk, rogn, spisslønn i blanding med gran. Vegetasjonen er stedvis rik med blåveis og myske. På gammel alm ble almelav (NT), narrepiggssopp og vekorallsopp (NT) funnet. På eldre hassel pelsblæremose (VU) flere steder. På død ved av gran inngår rosekjuke (NT), rynkeskinn (NT) og gul snyltekjuke (VU). I tillegg er soppen *Hypochnicium polonense* (NT) tidligere funnet på morken løvved. Det er godt potensial for flere krevende arter av insekter, sopp, moser og lav.

Bruk tilstand og påvirkning: Nedre deler av skogen er beitet. Her inngår en foringshekk og noe traktorspor knyttet til denne. Det er også spor etter traktorveier og beite videre opp lokaliteten. Skogen har spredte gamle trær av de fleste forekommende treslag, med middelaldrende skog mellom. Langs bekken står flere gamle og tidligere styvede alm og ask. Død ved finnes spredt til vanlig både av løv og gran, med størst konsentrasjon i bratt terreng og i nedre deler av Melandåsen (her finnes også en del grove granlæger). Det er også en del død ved langs bekkeleiet. Øverst der kløfta er trangest inngår en liten foss med høy luftfuktighet rundt, som øker variasjonen.

Fremmede arter: Ingen notert

Del av helhetlig landskap: En av flere rike blandingsskoger langs sørhellingene i Hjartdal.

Verdivurdering: Rik blandingsskog i lisider og langs bekk. Variert lokalitet både i tresjiktet og over fuktighetsgradienten. Areal og arts mangfold (inkl potensial) vurderes til høy vekt, resterende parametre til middels. Variasjon i fuktighetsgradienten trekker opp verdien.

Lokaliteten vurderes derfor til svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannføring. Det er øvrig ikke behov for skjøtsel for å opprettholde naturverdiene

.....

2046 Melandåsen S

Gammel boreal lauvskog – Gammel bjørkeskog Verdi: B Areal : 36,460 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Sigve Reiso, BioFokus, 18/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er tidligere overflatisk kartlagt i 2001, avgrensingen er justert, beskrivelsen er oppdatert. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Arealet omfatter eldre løvblandet skog langs sørsiden av Melandåsen. Øvre del domineres av grunnlendte og tørre areal, nedre del har innslag av friske partier på løsmasser. Berggrunnen har innslag av rikere amfibolitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til gammel boreal løvskog med hhv. bjørk og osp, med overganger mot gammel lavlandsblandingsskog, utforming boreonemoral gran-blandingsskog på løsmasser nederst. Svak lågurtskog dominerer øverst i lia, lågurtskog nederst. Øvre del har en del gress i feltsjiktet etter historisk kulturpavirkning.

Artsmangfold: Tresjiktet i øvre del er dominert av osp, selje og bjørk, samt stedvis en del yngre gran i undersjikt. Ned lia blir gran og hassel mer vanlig. Blåveis og myske inngår i feltsjiktet der det er litt jordsmonn. Øvre del av lia har mye fersk død ved av osp og bjørk, inkl. hule bjørker, med potensial for krevende arter av sopp og insekter. Dvergspett er tidligere observert og hekker trolig i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Øvre del av arealet bærer preg av tidligere å ha vært beitepåvirket hagemarksskog med spredte trær som i senere år har grodd igjen med yngre løv og gran. Bl.a. står spredte gamle styvingsbjørker i området. Deler av liene har mye fersk død osp etter kollaps av løvsuksesjoner.

Fremmede arter: Ingen notert

Del av helhetlig landskap: En av flere løvrike blandingsskoger langs sørhellingene i Hjartdal.

Verdivurdering: Gammel løv og blandingsskog med stedvis mye død ved av osp og noe bjørk. Svak kontinuitet. Arealet scorer middels på de fleste vurderte kriteriene og vurderes som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å opprettholde naturverdiene i nedre deler. Øvre deler kan med fordel beites og ung gran kan ryddes.

.....

2047 Melandåsen S, eik

Store gamle trær – Eik Verdi: **B** Areal : 0,159 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Sigve Reiso, BioFokus, 18/11-2020 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog i Vestfold og Telemark på oppdrag for Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Lokaliteten er skilt ut fra tidligere overflatisk kartlagt naturtype fra 2001. Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter 2015 og Norsk rødliste for naturtyper 2018. Kategorier for fremmedarter følger Fremmedartslista 2018. Verdivurderinger følger DN-håndbok 13 med utkast til reviderte faktaark fra 2014.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Arealet omfatter en gammel hul eik på grunnlendt areal i gjengroende hagemark.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til store gamle trær, utforming eik. Eika står på svak lågurtmark.

Artsmangfold: Det er ikke observert krevende arter tilknyttet eika, men den har hulhet i stammen og kan huse krevende insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Eika måler 245 i omkrets og har middels stor krone. Eika er trolig tidligere styvet og har synlig hulhet i stammen. Barken har opptil 4 cm dype sprekker. Eika står åpent til, med svak gjengroing av borealt løv og enkelte gran i nedkant.

Fremmede arter: Ingen notert

Del av helhetlig landskap: En av spredte utpostlokaliteter av eik i Hjartdal.

Verdivurdering: Hul og middels stor eik på utpostlokalitet. Eika scorer middels på treegenskaper, men lavt på artsmangfold og landskapsøkologi. Vurderes derfor som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det kan på sikt ryddes foran eika for å opprettholde gode lysforhold på treet. Spesielt bør oppslag av gran ryddes.

.....

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetning av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>